

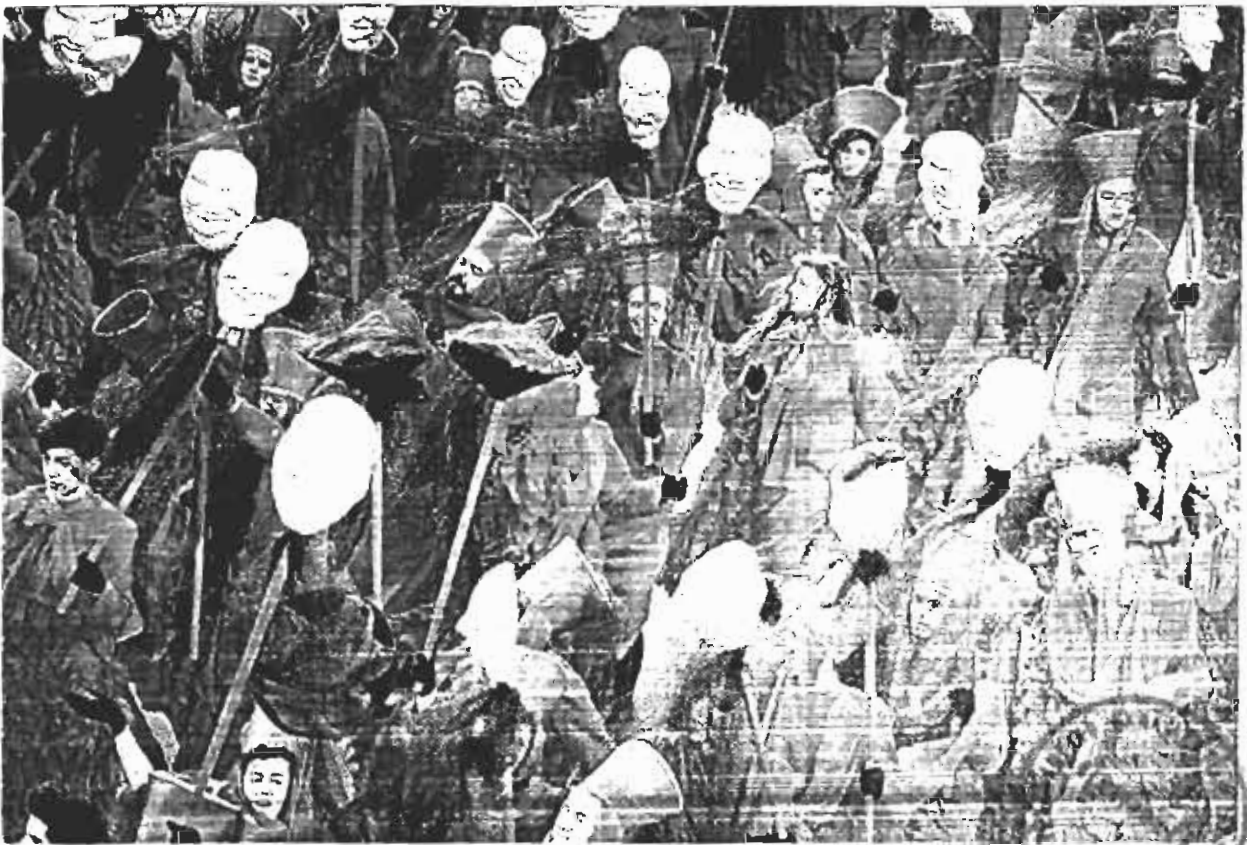
Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ

ΣΧΟΛΗ Σ.Δ.Ο.

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ: <<ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΡΑΤΙΚΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ.>>

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ: ΚΑ. ΜΙΧΑΛΙΤΣΙΑΝΟΥ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΜΥΛΤΩ ΛΑΓΟΥΡΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΟΥΤΣΗΣ

ΠΑΤΡΑ 1998

ΣΜΟΣ
2488

Η εργασία αυτή, αφιερώνεται
με όλη μας την αγάπη, στους γονείς μας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδες.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	7
<u>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΟΡΙΣΜΟΙ ΟΡΩΝ.....</u>	8
1.1. Διοίκηση.....	8
1.2. Οργάνωση.....	9
1.3. Πολιτισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση.....	11
<u>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ (Ανάλυση Οργανογραμμάτων).....</u>	16
2.1. Νομική Μορφή - Χρηματοδότηση.....	16
2.2. Διοίκηση - Οργάνωση Βασικών Λειτουργιών.....	16
2.3. Οργανωτική Διάρθρωση των Τομέων του Δημοτικού Πολιτιστικού Οργανισμού.....	19
2.3α. Αρμοδιότητες νομικού συμβουλίου.....	20
2.3β. Συμβούλιο προγραμματισμού.....	20
2.4. Αρμοδιότητες Υπευθύνων Τομέων Μουσικής - εικαστικών - χορού.....	25
2.5. Αρμοδιότητες Γραμματειακής Υποστήριξης των Τομέων	

Μουσικής - Εικαστικών - χορού.....	25
2.6. Αρμοδιότητες τομέα Μουσικής.....	26
2.6α. Ωδείο.....	28
2.6β. Φιλαρμονική Ορχήστρα.....	28
2.6γ. Συμφωνική Ορχήστρα.....	28
2.6δ. Λοιπά Μουσικά Σύνολα.....	28
2.7. Αρμοδιότητες Τομέα Εικαστικών Τεχνών.....	29
2.8. Αρμοδιότητες Τομέα Χορού.....	30
2.9. Φεστιβάλ.....	32
2.9α. Τμήμα Οργάνωσης Εκδηλώσεων	34
2.9β. Οικονομικό - Διοικητικό Τμήμα.....	35
2.9γ. Γραμματεία.....	35
2.9δ. Γραφείο Τύπου και δημοσίων σχέσεων.....	36
2.10. Καρναβάλι.....	39
2.11. Αρμοδιότητες τομέα Διοικητικής Μέριμνας.....	42
2.11α. Τμήμα οικονομικών υπηρεσιών.....	43
2.11β. Λογιστήριο.....	43
2.11γ. Ταμείο.....	44
2.11δ. Γραφείο Προμηθειών.....	45
2.11ε. Γραμματεία - Διεκπεραίωση.....	45

2.11στ. Τμήμα προγραμματισμού εκδηλώσεων.....	46
2.11ζ. Γραφείο τύπου.....	47
2.11η. Γραφείο προσωπικού.....	48
2.11θ. Τμήμα τεχνικής μέριμνας.....	48

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.....	50
3.1 . Θέατρο Πάτρας.....	52
3.2 . Κινηματογράφος.....	54
3.2α. Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Λάρισας και Κινηματογράφος.....	54
3.3 . Τοπική Αυτοδιοίκηση και Καλλιτέχνες.....	57
3.3α. Ποιοι είναι οι καλλιτεχνικοί υπεύθυνοι.....	58
3.3β. Πώς ορίζονται και πώς επιλέγονται.....	58
3.3γ. Τρόπος συνεργασίας.....	60

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.....

4.1 . Πολιτιστική Ανάπτυξη και Οικονομικοί όροι Συνεργασίας.....	61
4.2 . Τα προβλήματα που δημιουργούνται.....	62
4.2α. Προβλήματα από αιρετούς.....	62
4.2β. Προβλήματα από τον μηχανισμό και τα πολιτιστικά	

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ 65

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: 68

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τον Μάρτιο του 1997, μας ανατέθηκε από την κα. Μιχαλιτσιάνου, το θέμα πτυχιακής εργασίας: «Οργάνωση και Διοίκηση Κρατικών Πολιτιστικών Οργανισμών».

Παρόλο το ενδιαφέρον μας, συναντήσαμε αρκετές δυσκολίες. Και αυτό γιατί ο τρόπος λειτουργίας κάθε πολιτιστικού οργανισμού, μεταβάλλεται ανάλογα με το περιεχόμενο και τις ανάγκες που προκύπτουν κάθε φορά, πάνω στην οργάνωση της εργασίας που ετοιμάζουν. Για τον λόγο αυτό δεν υπήρχε συγκεκριμένη βιβλιογραφία, κάτι που έκανε το θέμα μας αρκετά εξειδικευμένο και δύσκολο από άποψη εύρεσης στοιχείων.

Για τη συλλογή των απαραίτητων πληροφοριών, επισκεφθήκαμε αρκετά μέρη, όπως την βιβλιοθήκη του Τ.Ε.Ι. Πάτρας, τη Δημοτική Βιβλιοθήκη και το Παράρτημα της δημοτικής βιβλιοθήκης (στον Παμικρασιατικό Σύλλογο).

Επίσης, επισκεφθήκαμε τη Δημοτική Βιβλιοθήκη στην Αθήνα, το Κρατικό Θέατρο, το παράρτημα του Υπουργείου Πολιτισμού στην οδό Μπουμπουλίνας 20, όπου εκεί μας σύστησαν να επισκεφθούμε και άλλους οργανισμούς, όπως το Εθνικό Θέατρο και τη Διεύθυνση Πολιτιστικών Εκδηλώσεων.

Παρ' όλες τις επισκέψεις αυτές στους πιο πάνω οργανισμούς, το υλικό το οποίο είχαμε συλλέξει δεν ήταν αρκετό για την ολοκλήρωση της εργασίας μας. Αντίθετα όμως, η εμπειρία που αποκομίσαμε ήταν αρκετά ικανοποιητική. Έτσι ο ζήλος για την ανεύρεση στοιχείων γινόταν όλο και πιο μεγάλος. Έχοντας στην κατοχή μας ένα μέρος του υλικού και μετά από πρόταση της κα. Μιχαλιτσιάνου επισκεφθήκαμε τον κύριο Πολυδορόπουλο, καθηγητή εφαρμογών του Τ.Ε.Ι. Πάτρας.

Ο κύριος Πολυδορόπουλος ανήκει στην καρναβαλική επιτροπή Πάτρας, ασχολείται με τα πολιτιστικά γεγονότα και ειδικότερα με τα πολιτιστικά δρώμενα της πόλης του. Με τη συνεργασία του μαζί μας, μας βοήθησε να συλλέξουμε ένα σημαντικό μέρος της εργασίας μας (οι πληροφορίες αυτές αναφέρονται σε δημοτικούς πολιτιστικούς οργανισμούς).

Γι' αυτό, τον ευχαριστούμε θερμά για τη βοήθειά του, καθώς επίσης ευχαριστούμε θερμά και την κα. Μιχαλιτσιάνου, που με την ανάθεση του θέματος αυτού προσκομίσαμε αρκετές εμπειρίες, αλλά και γνώσεις για τον πολιτισμό.

Πάτρα 1998.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σήμερα έχει γίνει μια συνείδηση ότι η πολιτιστική πολιτική που έχει σαν στόχο την πολιτιστική ανάπτυξη, είναι ένα σύνολο επιχειρησιακών αρχών, διοικητικών - οργανωτικών και χρηματοδοτικών μέσων και διαδικασιών, οι οποίες παρέχουν μια βάση για την πολιτιστική δράση των διαφόρων φορέων, δηλαδή του κράτους, της τοπικής αυτοδιοίκησης, οργανισμών, ιδρυμάτων, σωματείων κ.τ.λ.

Μέσω της εργασίας αυτής, γίνεται μια προσπάθεια ανάλυσης της οργάνωσης και διοίκησης, καθώς και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για την σωστή λειτουργία των οργανισμών αυτών. Καθώς επίσης περιορίζεται στο να επισημάνει τα έκδηλα και λανθάνοντα προβλήματα που περικλείει το περιβάλλον των πολιτιστικών οργανισμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1.

ΟΡΙΣΜΟΙ ΌΡΩΝ

1.1. Διοίκηση*.

Με τον όρο «διοίκηση», εννοούμε την διοίκηση σαν επιστημονική τεχνική, σαν τέχνη, σαν λειτουργία και σαν ανώτατη θέση (κορυφαία) στην ιεραρχική πυραμίδα.

Η «διοίκηση» είναι επιστημονική τεχνική (η διοίκηση δεν είναι επιστήμη, γιατί είναι πράξη, εφαρμογή, δράση. Η αντίστοιχη επιστήμη είναι η «Διοικητική», που αποτελεί αρμονικό σύνολο γνώσεων, οι οποίες διέπονται από ορισμένες αρχές που αφορούν τη διοίκηση σαν δράση). Σαν επιστημονική τεχνική η διοίκηση χρησιμοποιεί όλα όσα η σύγχρονη επιστήμη και η τεχνολογία προσφέρει για την επιτυχημένη άσκησή της στην πράξη.

Η «Διοίκηση» κατά δεύτερο λόγο είναι τέχνη (ορισμένοι συγγραφείς προτάσσουν το στοιχείο αυτό θεωρώντας ότι η διοίκηση είναι πρώτα απ' όλα τέχνη). Και αυτό γιατί η άσκησή της σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται από τις ικανότητες των υποκειμένων (ατόμων ή ομάδων), που την ασκούν. Πρόκειται για τα διοικητικά χαρίσματα και προσόντα, τα οποία βασικά είναι έμφυτα και

---

*Λεξικό Διοίκησης Επιχειρήσεων: Χρήστου Τότση.

τα οποία υπάρχουν ή όχι, ανεξάρτητα από τη μόρφωση (γενική και ειδική) των ατόμων.

Η Διοίκηση ως διαχείριση είναι η τέχνη του συνδυασμού των πνευματικών και υλικών μέσων που υπάρχουν στην επιχείρηση ή σε έναν οργανισμό για την επίτευξη μέσα δε ορισμένη χρονική περίοδο, της μέγιστης δυνατής αποδόσεώς τους (αποτελεσματικότητας).

1.2. Οργάνωση.

Ο όρος «Οργάνωση», είναι ένας όρος που αν και έχει απασχολήσει αρκετά τους επιστήμονες τα τελευταία χρόνια, εντούτοις η έννοιά του δεν είναι ακόμη και σήμερα πλήρως κατανοητή.

Πολλές φορές, λέγεται από τους ειδικούς ότι: «με καλύτερη οργάνωση θα είχατε πετύχει τους στόχους σας». Τι εννοούν όμως «καλύτερη οργάνωση»; Οπωσδήποτε δεν εννοούν τη χωρίς περιεχόμενο και στόχους αναδιοργάνωση μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού. Εννοούν κάτι πιο βασικό: την εξεύρεση τρόπων και μεθόδων που θα συνενώσουν τα διαφορετικά ενδιαφέροντα των μελών ενός οργανισμού, για την επίτευξη του κοινού σκοπού που έχει θέσει ο οργανισμός αυτός. Γιατί, δεν αρκεί οι άνθρωποι να εργάζονται μαζί. Για να υπάρχει οργάνωση, πρέπει οι άνθρωποι αυτοί να έχουν και κοινό αντικειμενικό σκοπό, ο οποίος θα ενώσει τα διάφορα άτομα μεταξύ τους ως πραγματικός

συνδετικός κρίκος. Επομένως, ο κοινός αντικείμενος σκοπός αποτελεί την αιχμή του δόρατος την οργάνωση.

Από τη στιγμή που όλοι οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ποιος είναι ο αντικειμενικός σκοπός της επιχείρησης ή του οργανισμού, «οργάνωση» σημαίνει: τη διαδικασία του καταμερισμού της εργασίας μεταξύ των ομάδων ή ατόμων και το συντονισμό των ενεργειών τους με σκοπό την επίτευξη των στόχων του οργανισμού.

Η διαδικασία της οργάνωσης είναι σχεδόν η ίδια για όλα τα είδη επιχειρήσεων. Μόλις διατυπωθούν οι στοίχοι και τα προγράμματα δράσης της επιχείρησης, η διοίκηση θα πρέπει να αναπτύξει μια μέθοδο για τη συγκέντρωση των απαραίτητων φυσικών και ανθρώπινων πόρων. Στη συνέχεια θα πρέπει να προσδιοριστεί η δομή της οργάνωσης της επιχείρησης, που θα περιλαμβάνει και τις απαραίτητες θέσεις εργασίας.

Η δομή της οργάνωσης μιας επιχείρησης ή ενός οργανισμού, γενικά απεικονίζεται στο «οργανόγραμμα», που αποτελεί μια στατική απεικόνιση των επιθυμητών σχέσεων και δείχνει την κατανομή των αρμοδιοτήτων της εξουσίας και τα κανάλια επικοινωνίας.

Η στασιμότητα του οργανογράμματος είναι βραχυπρόθεσμη και διαρκεί μέχρι να υλοποιηθούν τα συγκεκριμένα προγράμματα της επιχείρησης. Είναι πολύ πιθανόν τα επόμενα προγράμματα να απαιτούν την αναδιοργάνωση του οργανογράμματος.

Από την ανάλυση του οργανογράμματος μιας επιχείρησης, μπορεί κανείς να αντιληφθεί και ποιος είναι ο προσανατολισμός της επιχείρησης ως προς τους αντικειμενικούς σκοπούς.

1.3. Πολιτισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση*

Είναι πραγματικά μαγικό να παρακολουθεί σιγά - σιγά μια ολόκληρη πόλη να σέρνει το χορό της έκφρασής της και να μετατρέπεται λίγο - λίγο από απλός θεατής, χρήστης, σε παραγωγός πολιτιστικών γεγονότων.

Η μαγεία αυτή γίνεται πραγματικότητα μέσο της παρέμβασης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στον τομέα του πολιτισμού και της πολιτιστικής δημιουργίας.

Με διαφορετικές προϋποθέσεις, δυνατότητες και μέσα που είχαν στην διάθεσή τους, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης - Δήμοι και Κοινότητες- από τους πιο μεγάλους ως τους πιο μικρούς και απόμακρους, έχουν καταγράψει την ενεργητική παρουσία τους στο χώρο του πολιτισμού.

Κι έκαναν και λαμπερή την παρουσία τους, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις εκείνες που - ευτυχής συγκυρία - το μεράκι, οι οραματισμοί και επιδιώξεις των ανθρώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της τοπικής κοινωνίας, διασταυρώνοντας με το δημιουργικό ταλέντο διαλεκτών ανθρώπων της τέχνης

---

*Συνέντευξη: Γιώργος Κλάδος, Πρόεδρος του Συνδέσμου Τοπικών Δήμων και Κοινοτήτων, Κρήτης

των γραμμάτων, της επιστήμης και του πολιτισμού. Συγκυρία που είχε ως αποτέλεσμα τα πολιτιστικά γεγονότα που αποτελούν και σήμερα σημείο αναφοράς.

Αν αναλογιστούμε ότι όλα ξεκίνησαν με λιγοστά μέσα τις περισσότερες φορές, αν όχι όλες, χωρίς στοιχειώδεις υποδομές και με μικρές οικονομικές δυνατότητες, μακριά από τα δύο - τρία κέντρα που συγκεντρώνουν την οικονομική και την πολιτιστική δημιουργία και δραστηριότητα, τότε θα πρέπει να πούμε ότι το αποτέλεσμα είναι ακόμα πιο εντυπωσιακό.

Μια τοπική αυτοδιοίκηση ξένη και άγνωστη στον ευρύτερο χώρο των δημιουργών κατάφερε με τον ενθουσιασμό, το μεράκι και τη στήριξη από την τοπική κοινωνία να δώσει ζωή, να καρπίσει ο σπόρος που έπεσε.

Αυτό το πολιτιστικό φαινόμενο, που πήρε τη μορφή ενός «πολιτιστικού κινήματος», έχει την εξήγησή του και την αιτιολογία του. Γιατί ήρθε να καλύψει ένα πραγματικό κενό, να δώσει διέξοδο και ταυτόχρονα να ικανοποιήσει πολιτισμικές, μορφωτικές και ψυχαγωγικές ανάγκες. Να καλύψει το κενό που αφήνει η απουσία της πολιτείας. Απουσία που εύγλωττα εικονίζεται και προσμετράτε με τα γνωστά ποσοστά που αναγράφονται στον κρατικό προϋπολογισμό για τον πολιτισμό και τους δημιουργούς του.

Η τοπική αυτοδιοίκηση σήμερα προσπαθεί με ένα κριτικό και δημιουργικό συνδυασμό να ενσωματώσει και να κάνει τον πολιτισμό αναπόσπαστο στοιχείο στον αναπτυξιακό ρόλο που έχει και που ακόμα

διεκδικεί, για να συμβάλει δημιουργικά σ' ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης που θα βάζει κέντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του στον οικονομικό, τον κοινωνικό, τον πολιτιστικό, τον μορφωτικό και τον ψυχαγωγικό τομέα. Στο χτίσιμο μ' άλλα λόγια ενός άλλου μοντέλου ανάπτυξης.

Σήμερα η Αυτοδιοίκηση εντάσσει στους βραχυχρόνιους και μακροπρόθεσμους σχεδιασμούς της στα προγράμματα και στους προϋπολογισμούς της, τον πολιτισμό, αλλά και τους δημιουργούς του. Έχει δημιουργηθεί και δημιουργείται μια αξιόλογη υποδομή, που φαίνεται στη σημαντική συμμετοχή στην πολιτιστική δραστηριότητα, κυρίως νέων, αλλά πάντως όχι ακόμα στο βαθμό που να μπορεί να την αξιοποιεί πλήρως.

Η πολιτιστική δραστηριότητα και δράση δεν περιορίζεται πια μόνο σε φεστιβαλικές ή επετειακές εκδηλώσεις αλλά αποκτά μονιμότερο χαρακτήρα και αρχίζει από την παιδική ηλικία στη μουσική, το χορό, τη ζωγραφική, το θέατρο, την ποίηση, στη στήριξη, πρωτοβουλιών που προέρχονται από ατομικές ή ομαδικές ενέργειες.

Στις νέες συνθήκες που θα δημιουργηθούν με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, ανεξάρτητα από τις οποίες ενστάσεις, η δυναμική που θα εμπεριέχουν τα Συμβούλια Περιοχής και ο αναβαθμισμένος ρόλος του Δήμου και της Κοινότητας, αποτυπώνεται στο σχετικό άρθρο: «η διοίκηση όλων των τοπικών υποθέσεων ανήκει στην αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων,

κύρια μέριμνα των οποίων αποτελεί η προαγωγή των κοινωνικών και οικονομικών συμφερόντων, των κατοίκων της».

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, έχει τη δυνατότητα να παίρνει πρωτοβουλίες, να ενθαρρύνει πρωτοβουλίες, να συντονίζει και να παρακινεί κάθε τι που θα μπορεί να ανθεί στην πολιτιστική δημιουργία και τη συμμετοχή του πολίτη. Και την ίδια ώρα να διεκδικήσει την, σε μόνιμη βάση, εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων για να προχωρήσει απρόσκοπτα και να αποδώσει βραχυχρόνια και μακροχρόνια καρπούς. Να ξεκινήσει μια καινούργια πορεία για την πολιτιστική άνθηση του τόπου, τη ζωντανή σύνδεση με τη λαϊκή δημιουργία και την έκφρασή της, μέσα από τις νέες συνθήκες, τα μέσα και τις δυνατότητες.

Την ανάδειξη μιας άλλης σχέσης με τους δημιουργούς και τους καλλιτέχνες, τους ανθρώπους των γραμμάτων και της επιστήμης, που δεν θα είναι μόνο οικονομική, αλλά και έμπρακτη δικαίωση της πολιτισμικής και κοινωνικής τους προσφοράς και των δημιουργικών τους ικανοτήτων.

Σ' αυτή την κατεύθυνση ο νέος θεσμός της Αιρετής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, έχει τη δυνατότητα να διαδραματίσει ένα ζωντανό δημιουργικό ρόλο στον πολιτισμό, που μπορεί να πάρει σάρκα και οστά με την ανάθεση του έργου αυτού σαν αποκλειστικό αντικείμενο μιας από τις Νομαρχιακές Επιτροπές σε συνδυασμό με τα ζητήματα της νεολαίας και του αθλητισμού.

Οι συνθήκες και οι προϋποθέσεις αυτές, αν συνδυαστούν και με μια αντίστοιχη οικονομική στήριξη στην τοπική αυτοδιοίκηση μπορεί να κάνει πραγματικότητα το όραμα μιας πολιτιστικής άνοιξης, που θα απλώνεται στο χωριό, στη γειτονιά, στη πόλη. Όπου ζουν και δημιουργούν οι άνθρωποι, άνθρωποι αυτού του τόπου. **Και γιατί αξίζουν και γιατί το μπορούν.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

2.1. Νομική Μορφή - Χρηματοδότηση.

Ο Δημοτικός Πολιτιστικός Οργανισμός, είναι Ν.Π.Ι.Δ. και ακολουθεί τις διατάξεις των άρθρων 205 - 213, του νόμου 1065/80.

Διοικείται από ενδεκαμελές Διοικητικό Συμβούλιο, που η πλειοψηφία των μελών ανήκει στους πολιτιστικούς φορείς, (πολιτιστικοί φορείς που έχουν σχέση με τη μουσική, κινηματογράφο, θέατρο κ.α.).

Η χρηματοδότηση του Δημοτικού Πολιτιστικού Οργανισμού, προέρχεται από πολλές πηγές. Καταρχήν, υπάρχει μια Προγραμματική Σύμβαση του Οργανισμού με το Δήμο, το Υπουργείο Πολιτισμού και το Υφυπουργείο Νέας Γενιάς.

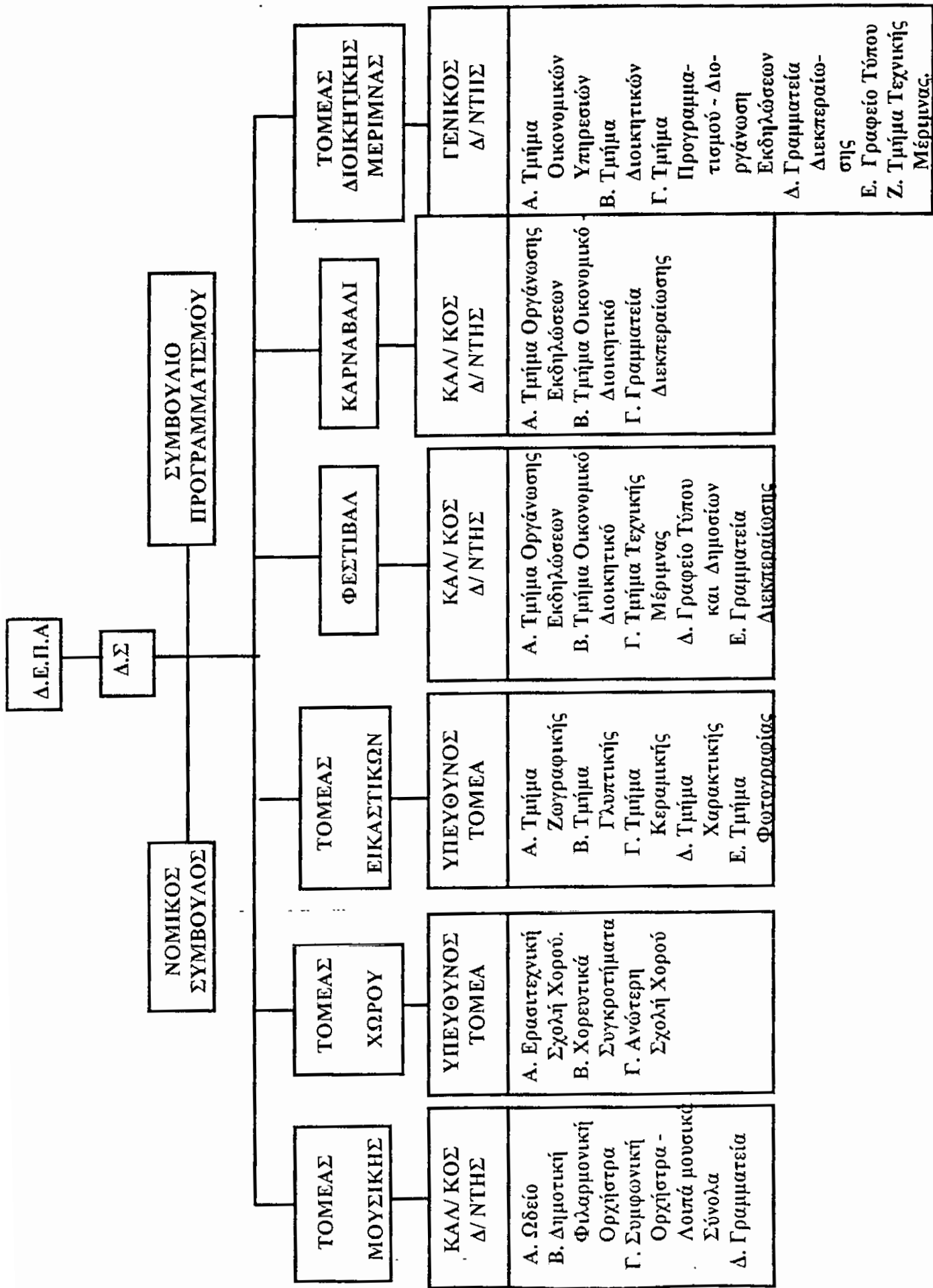
Επίσης, άλλοι πόροι είναι το δίδακτρα ή τα έσοδα από τις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, αλλά και οι χορηγοί και οι ιδιώτες. Ιδιώτες και διάφοροι φορείς και του δημοσίου τομέα και του ιδιωτικού.

2.2. Διοίκηση - Οργάνωση Βασικών Λειτουργιών.

Ο εσωτερικός κανονισμός υπηρεσιών, των οργανισμών αυτών, προκύπτει από το γενικό και τα επιμέρους οργανογράμματα που ακολουθούν.

Μέσω αυτών των οργανογραμμάτων, αναλύονται οι βασικές λειτουργίες και ειδικότερα οι τομείς των οργανισμών αυτών.

Η οργανωτική διάρθρωση των τομέων του Δημοτικού Πολιτικού Οργανισμού φαίνεται στο παρακάτω γενικό οργανόγραμμα.

2.3. Οργανωτική Διάρθρωση των Τομέων του Διοικητικού Πολιτιστικού

Οργανισμού.

Το προσωπικό του Πολιτιστικού Οργανισμού, εντάσσεται στις παρακάτω διοικητικές ενότητες που υπάγονται απ' ευθείας στο Δ.Σ. του Πολιτιστικού Οργανισμού.

Α. Τομέας μουσικής.

Β. Τομέας Εικαστικών.

Γ. Τομέας Χορού.

Δ. Φεστιβάλ.

Ε. Καρναβάλι.

Ζ. Τομέας Διοικητικής Μέριμνας.

Τα διαδοχικά διοικητικά επίπεδα του Π.Ο. είναι:

Α επίπεδο διοίκησης: αναφέρεται στις δραστηριότητες και δικαιοδοσίες του Δ.Σ. και των απ' αυτήν εξουσιοδοτημένων οργάνων.

Β επίπεδο διοίκησης: αναφέρεται στη διοίκηση των εσωτερικών δραστηριοτήτων των παραπάνω τομέων.

Τα Διοικητικά επίπεδα και ενότητες, συμπληρώνονται από το Συμβούλιο Προγραμματισμού που αποτελεί συντονιστικό και συμβουλευτικό όργανο υποστήριξης των λειτουργιών του Δ.Σ. της επιχείρησης.

2.3α. Αρμοδιότητες Νομικού Συμβούλου.

Ο νομικός Σύμβουλος, έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α. Γνωμοδότηση και παροχή συμβουλών προς το Δ.Σ. για τις υπηρεσίες του οργανισμού.

β. Ενημέρωση των υπηρεσιών της επιχείρησης, επί των διατάξεων της νομοθεσίας και της νομολογίας σε θέματα που τις αφορούν.

γ. Νομική υποστήριξη κατά την κατάρτιση τω κάθε είδους συμβάσεων, ιδιωτικών συμφωνητικών και διακηρύξεων.

δ. Χειρισμός δικαστικών υποθέσεων ή διαφορών της επιχείρησης με τρίτους και υπεράσπιση των δικαιωμάτων και συμφερόντων της.

2.3β. Συμβούλιο Προγραμματισμού.

Το Συμβούλιο Προγραμματισμού, αποτελεί συντονιστικό και συμβουλευτικό όργανο του Δ.Σ. του οργανισμού.

Στο Συμβούλιο Προγραμματισμού, μετέχουν εκτός από τον πρόεδρο του Δ.Σ. ή τον αντίστοιχο αναπληρωτή του, οι υπεύθυνοι των τομέων του οργανισμού και ο γενικός διευθυντής.

Τα κυριότερα θέματα που συζητούνται στο Συμβούλιο Προγραμματισμού, είναι:

α. Ο συντονισμός δράσης των τομέων του οργανισμού, όπου και όταν απαιτείται.

β. Ο προϋπολογισμός λειτουργίας και δράσης του οργανισμού.

γ. Η επισήμανση των προβλημάτων στην πορεία των προγραμμάτων και προϋπολογισμών και η λήψη συντονιστικών αποφάσεων για την κανονική εκτέλεσή τους.

δ. Το Συμβούλιο Προγραμματισμού, συγκαλείται ύστερα από πρόσκληση του προέδρου ή όταν το ζητήσουν δύο από τα μέλη του.

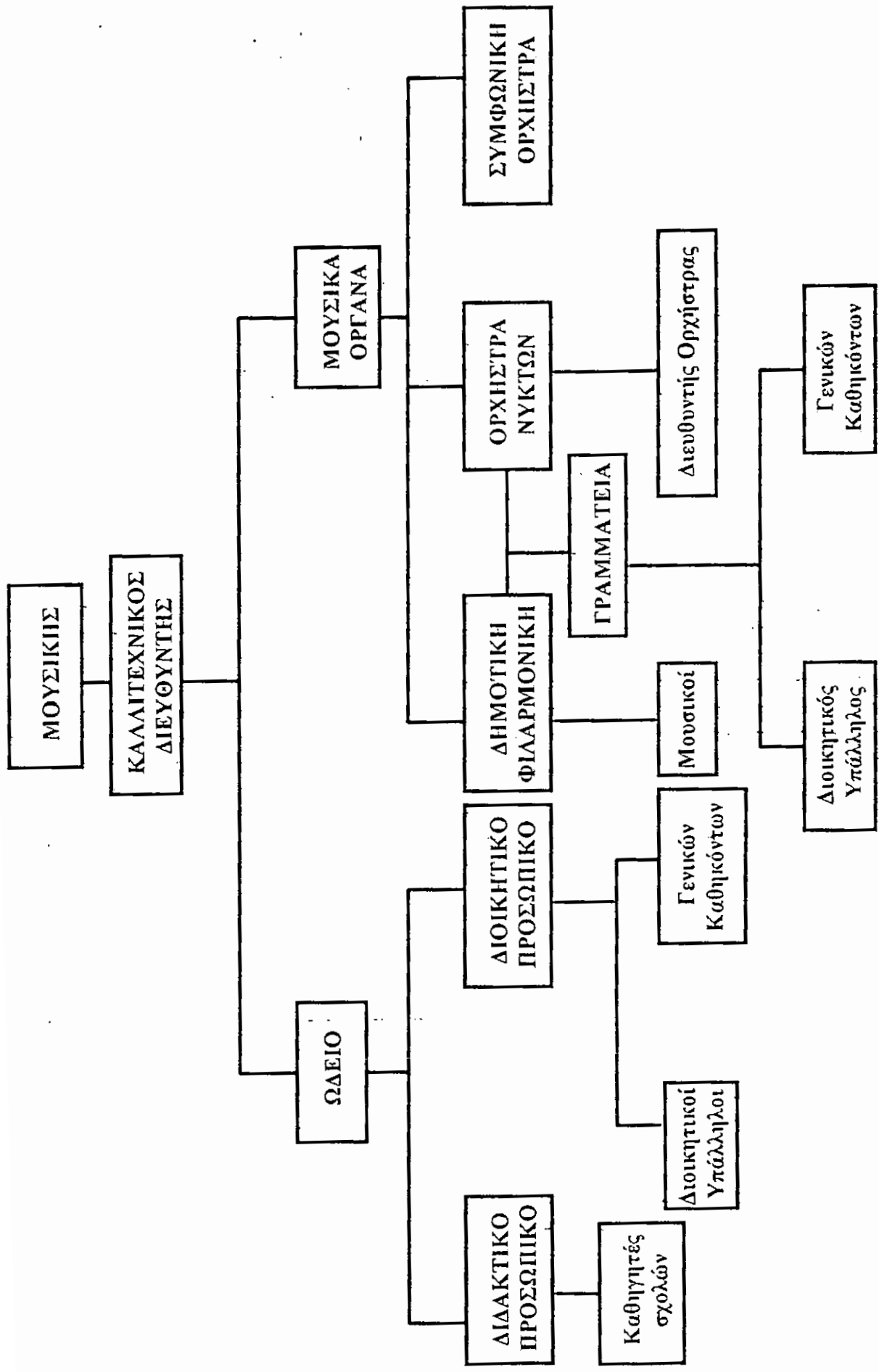
Επίσης υπάρχει και το Εργασιακό Συμβούλιο, το οποίο αποτελεί εισηγητικό όργανο προς το Δ.Σ. για θέματα που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις του προσωπικού του πολιτιστικού οργανισμού.

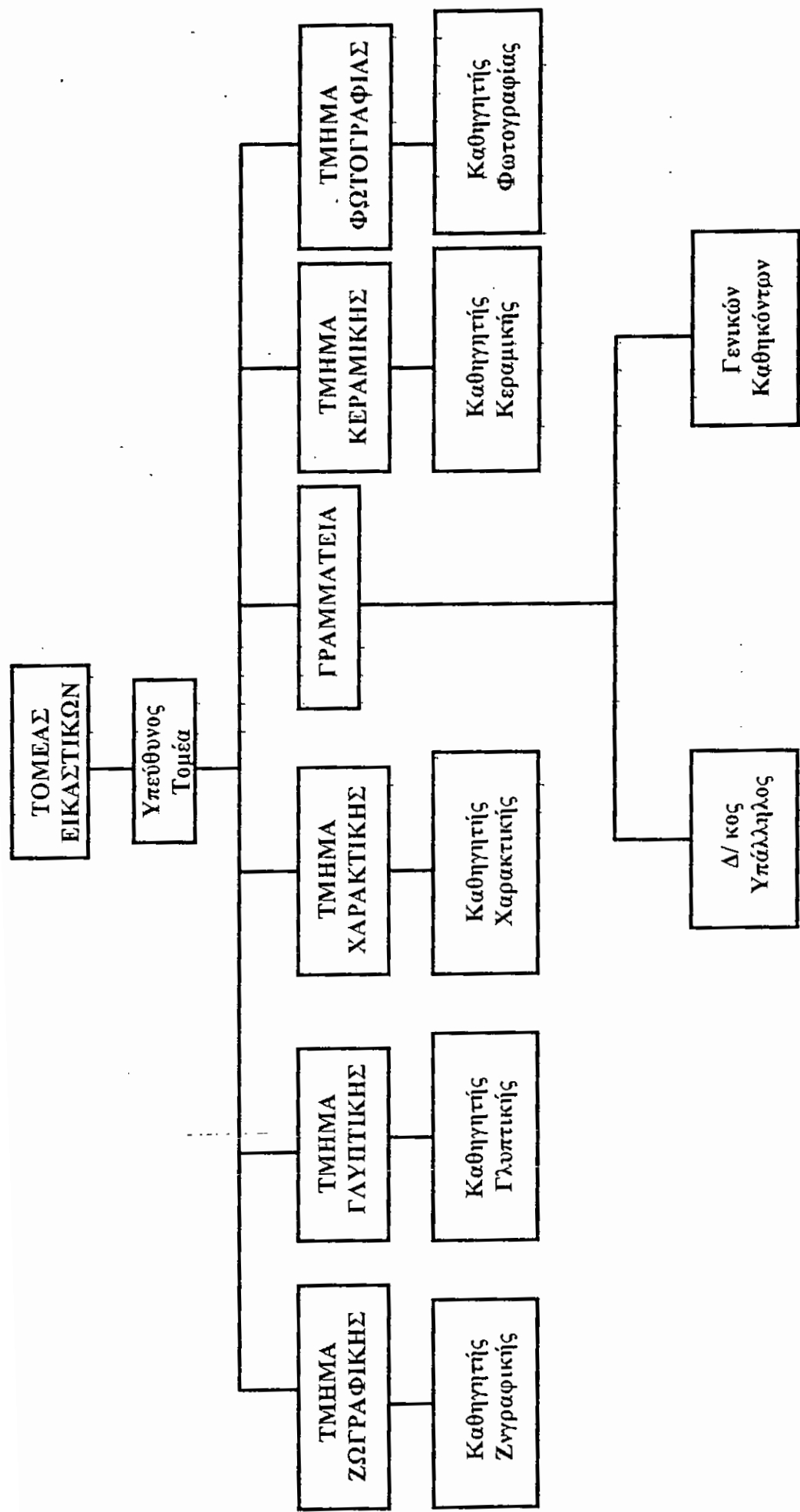
Στο Εργασιακό Συμβούλιο, συμμετέχουν:

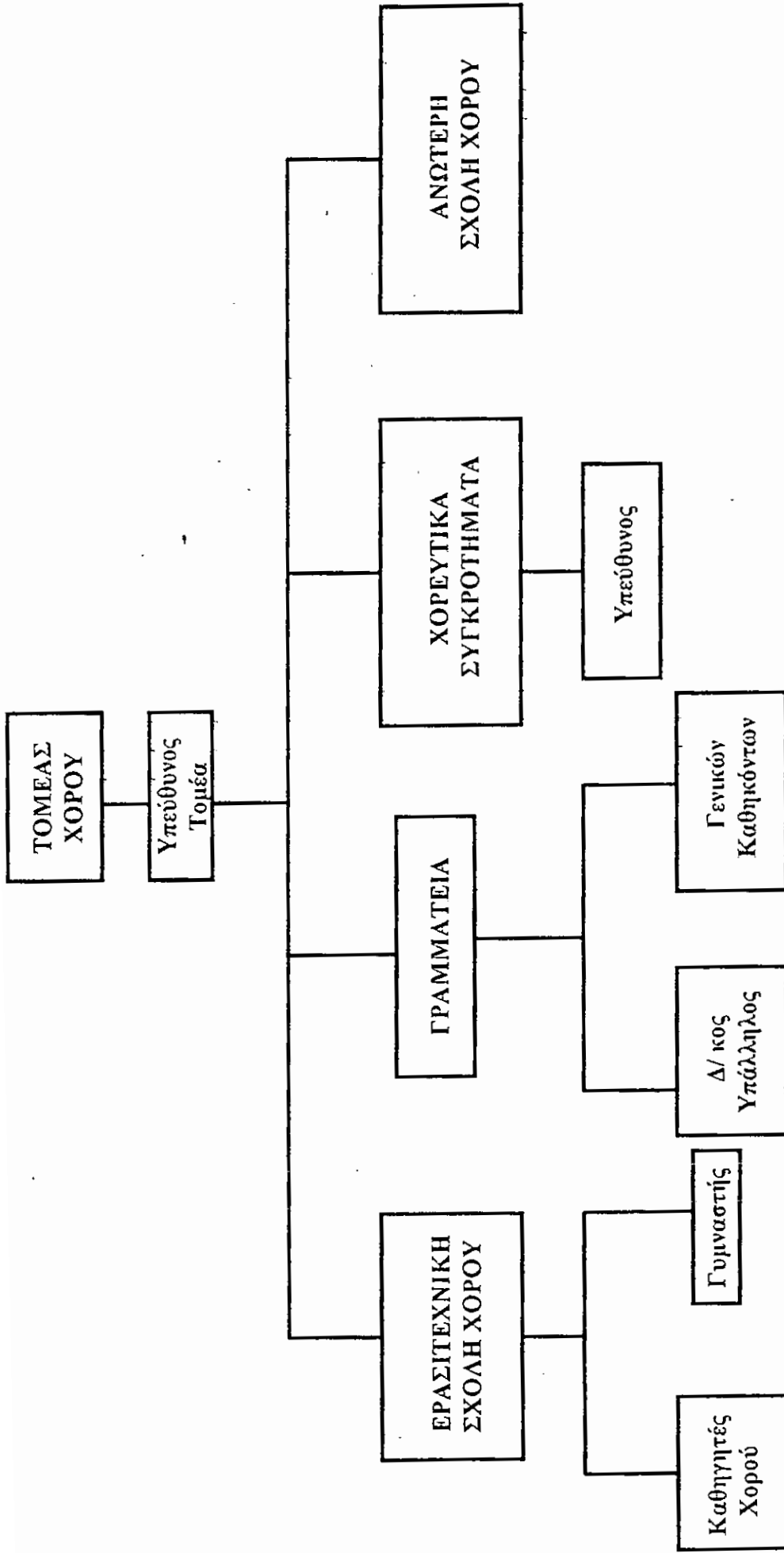
1. Ένα μέλος του Δ.Σ. της Δ.Ε.Π.Α. που ορίζεται από αυτό.
2. Ο γενικός διευθυντής και ο εκάστοτε αρμόδιος καλλιτεχνικός διευθυντής.
3. Ένας εκπρόσωπος των εργαζομένων που ορίζεται από αυτούς.

Το Εργασιακό Συμβούλιο, συγκαλείται ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου ή όταν το ζητήσουν δύο από τα μέλη του.

2.4. Αρμοδιότητες Υπεύθυνων Τομέων Μουσικής - Εικαστικών - Χορού.

Οι υπεύθυνοι των τομέων έχουν την ευθύνη:

- Της Διοίκησης οργάνωσης και εποπτείας της λειτουργίας όλων.
- Των τμημάτων των τομέων που προΐστανται.
- Της επιλογής του διδακτικού προσωπικού.
- Της σύνταξης του ετήσιου προγράμματος εκπαίδευσης, επιμόρφωσης

και όλων των εκδηλώσεων του τομέα.

- Της πιστής εφαρμογής των κανονισμών των σχολών.

- Της τήρησης των ωρών λειτουργίας και του εκπαιδευτικού

προγράμματος.

- Καθώς και όλων των θεμάτων που συζητούνται στο Συμβούλιο

Προγραμματισμού.

2.5. Αρμοδιότητες Γραμματειακής Υποστήριξης των Τομέων Μουσικής -

Εικαστικών - Χορού.

• Φροντίζει για την παραλαβή, χαρακτηρισμό και συσχέτιση όλων των εισερχομένων εγγράφων, που αφορούν τον Τομέα, την τήρηση του πρωτοκόλλου, καθώς και την τήρηση των πρωτοτύπων στο αρχείο.

- Διεκπεραιώνει την αλληλογραφία των εγγράφων.

• Επικουρεί τον υπεύθυνο του Τομέα, στα καθημερινά προβλήματα που προκύπτουν από την λειτουργία του.

- Διατυπώνει και δακτυλογραφεί κάθε έγγραφο, ελληνικό ή ξενόγλωσσο, που αφορά τμήματα και γενικά τον Τομέα.
- Έχει την ευθύνη της μεταφοράς και διανομής της αλληλογραφίας και τη διακίνηση στα τμήματα του Τομέα, αλλά και στους άλλους τομείς και υπηρεσίες της Επιχείρησης.
- Τηρεί τα λεπτομερή στοιχεία εγγραφής, φοίτησης, προόδου, διεξαγωγής των ετήσιων και διπλωματικών εξετάσεων των μαθητών, Εργαστηρίων και Σχολών του Τομέα.
- Συγκεντρώνει τις εισπράξεις από τα δικαιώματα εγγραφής και φοίτησης και τα αντίστοιχα αποδεικτικά εισπράξεων και παραδίδει στο Λογιστήριο της Επιχείρησης, σε τακτά διαστήματα σύμφωνα με όσα προβλέπονται στον Κανονισμό Διαχείρισης.
- Δακτυλογραφεί τις εσωτερικές ανακοινώσεις του Τομέα που αφορούν τους μαθητές και φροντίζει για την ανάρτησή τους στους πίνακες ανακοινώσεων.

2.6. Αρμοδιότητες Τομέα Μουσικής.

Ο Τομέας περιλαμβάνει τα ακόλουθα τμήματα:

- Ωδείο.
- Δημοτική Φιλαρμονική Ορχήστρα.

- Συμφωνική Ορχήστρα - Λοιπά Μουσικά Σύνολα.
- Γραμματεία.

2.6α. Ωδείο.

Το Ωδείο λειτουργεί σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και συγκεκριμένα από τις παρακάτω Σχολές:

- α. Σχολή Πιάνου.
- β. Σχολή Λαϊκών Παραδοσιακών Οργάνων.
- γ. Σχολή Ξύλινων Πνευστών.
- δ. Σχολή Χάλκινων Πνευστών.
- ε. Σχολή Κλασσικών Εγχόρδων.
- στ. Σχολή Κρουστών Οργάνων.
- ζ. Σχολή Μονωδίας.
- η. Σχολή Ανώτερων Θεωρητικών.
- θ. Σχολή Τζαζ.
- ι. Σχολή Βυζαντινής Μουσικής.
- κ. Σχολή Κιθάρας.
- λ. Σχολή Ακορντεόν.
- μ. Σχολή Τσέμπαλου.

2.6β. Φιλαρμονική Ορχήστρα.

Στις δραστηριότητες του τμήματος, εντάσσεται η λειτουργία της Δημοτικής Φιλαρμονικής. Υπεύθυνος του τμήματος ορίζεται ένας εκ των μουσικών, ο οποίος θα ασκεί το ρόλο του αρχιμουσικού.

Από τα μέλη της Δημοτικής Φιλαρμονικής, συγκροτείται ορχήστρα ελαφράς μουσικής και ανάλογα μουσικά σχήματα, με επικεφαλής διευθυντή της ορχήστρας.

Δημοτική Φιλαρμονική ορχήστρα και συναφή σχήματα παράγουν και παρουσιάζουν ποικίλα μουσικά προγράμματα σε σχολεία, πλατείες, αίθουσες και λοιπούς χώρους της πόλης.

2.6γ. Συμφωνική Ορχήστρα.

Στις δραστηριότητες του τμήματος, είναι η δημιουργία και λειτουργία μελλοντικά, Μικρής Συμφωνικής Ορχήστρας. Η Συμφωνική Ορχήστρα, αποτελεί τον πυρήνα για την δημιουργία μικρότερων μουσικών σχημάτων όπως κουαρτέτα κ.α.

2.6δ. Λοιπά Μουσικά Σύνολα.

Στις δραστηριότητες του τμήματος, εντάσσεται η λειτουργία της Ορχήστρας Νυκτών Οργάνων, καθώς κι όλων των άλλων μουσικών συνόλων που προκύπτουν.

Ο υπεύθυνος του Τμήματος και Διευθυντής της Ορχήστρας, ορίζεται με πρόταση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή από το Δ.Σ. του πολιτιστικού οργανισμού.

2.7. Αρμοδιότητες Τομέα Εικαστικών Τεχνών.

Ο Τομέας, αποτελείται αρχικά από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Ζωγραφικής.
- Τμήμα Κεραμικής.
- Τμήμα Χαρακτικής.
- Τμήμα Γλυπτικής.
- Τμήμα Φωτογραφίας.
- Γραμματεία.

Πιο αναλυτικά, στις δραστηριότητες του τομέα αυτού περιλαμβάνονται:

- α. Η λειτουργία εργαστηρίου Εικαστικών Τεχνών (Ζωγραφική, Γλυπτική).
- β. Η λειτουργία εργαστηρίων Εφαρμοσμένων Τεχνών (Κεραμικής, Χαρακτικής, Φωτογραφίας).
- γ. Η παραγωγή, παρουσίαση εκδηλώσεων γύρω από τις Εικαστικές Τέχνες.

2.8. Αρμοδιότητες Τομέα Χορού.

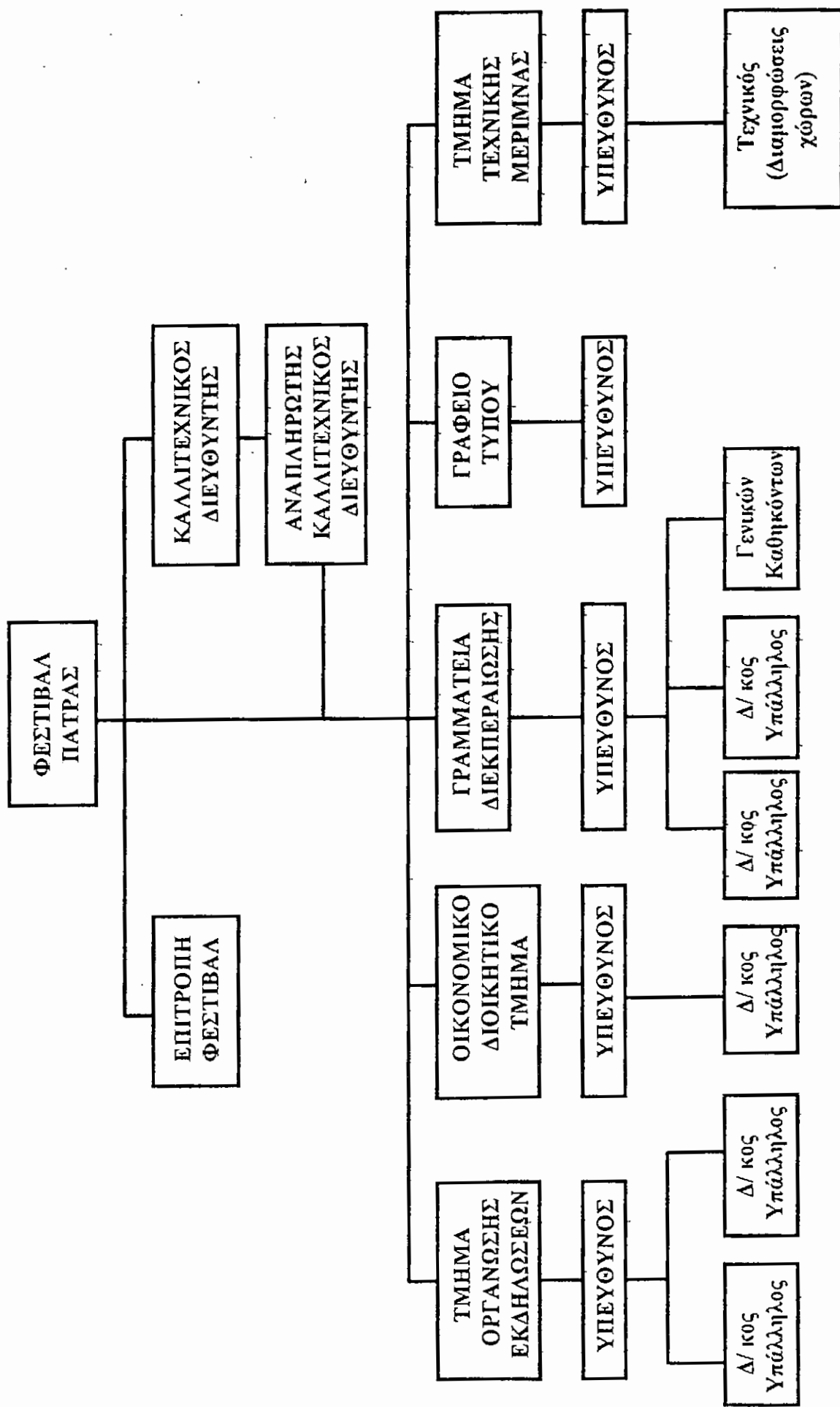
Ο Τομέας αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Ερασιτεχνική Σχολή Χορού για παιδιά και εφήβους.

- Προπαρασκευαστικά τμήματα: από τα τμήματα αυτά προέρχεται κατά το δυναμικό των χορευτικών ομάδων κλασσικού και Μοντέρνου Χορού.

- Λειτουργία Ανώτερης Σχολής Χορού.

- Γραμματεία.

2.9. Φεστιβάλ.

Την ευθύνη διενέργειας του Φεστιβάλ, έχει ο πολιτιστικός οργανισμός, με επιτροπή που συγκροτεί ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. Στην επιτροπή εκπροσωπείται ο Δήμος Πατρών, το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Οργανισμού Πάτρας και συμπληρώνεται από προσωπικότητες της Τέχνης, πνευματικούς ανθρώπους και παράγοντες της πόλης που μπορούν να έχουν άποψη και γνώση για τη δημιουργία ενός τέτοιου γεγονότος.

Η Επιτροπή είναι 9μελής, η διάρκειά της ακολουθεί την θητεία του Δημοτικού Συμβουλίου, αποτελεί δε το όργανο διοίκησης του Διεθνούς Φεστιβάλ Πάτρας. Η Επιτροπή έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

- Μετά από εισήγηση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή (Κ.Δ.) και σε συνεργασία με τον προϊστάμενο των Οικονομικών Υπηρεσιών του Πολιτιστικού Οργανισμού Πάτρας, υποβάλλει για έγκριση στο Δ.Σ. της επιχείρησης τον προϋπολογισμό μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου καθώς επίσης και τον συνολικό απολογισμό του Φεστιβάλ. Ο προϋπολογισμός του Φεστιβάλ θα πρέπει να κινείται στα πλαίσια των οικονομικών του δυνατοτήτων που εξασφαλίζονται μέσα από Προγραμματικές Συμβάσεις, επιχορηγήσεις, χορηγίες, διαφημίσεις, Κοινοτικά Προγράμματα κ.α.

- Αποφασίζει την ίδια περίοδο το θέμα του Φεστιβάλ μετά από εισήγηση του Κ.Δ.

- Ελέγχει την τήρηση του συνολικού ύψους του προϋπολογισμού των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων κατά την διάρκεια του μηνός Απριλίου.

- Μεριμνά για την χρηματοδότηση του Φεστιβάλ και αναπτύσσει όλες εκείνες τις δραστηριότητες και επαφές για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

- Καθορίζει σε συνεργασία με τον Γενικό Διευθυντή του Οργανισμού, τις τιμές των εισιτηρίων και τον αριθμό των προσκλήσεων που θα εκδίδονται σε κάθε εκδήλωση.

Ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής και ο αναπληρωτής του έχει την Γενική Καλλιτεχνική Διεύθυνση του Φεστιβάλ και ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. Η θητεία του είναι διετής με δυνατότητα καταγγελίας από κάθε μέρος χωρίς συνέπεια μετά την πάροδο του πρώτου έτους.

Πιο αναλυτικά:

- Έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα για την διαμόρφωση του προγράμματος του Φεστιβάλ το οποίο και εισάγει προς έγκριση στην επιτροπή.

- Προβαίνει στην σύναψη συμφωνιών με καλλιτέχνες και συγκροτήματα και συνυπογράφει τα συμβόλαια με τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού.

- Ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής και ο Πρόεδρος της Δ.Ε.Π.Α. εκπροσωπούν το Φεστιβάλ και έχουν την ευθύνη για τις Δημόσιες και Διεθνείς σχέσεις του.

- Σε ότι αφορά τα ζητήματα της Καλλιτεχνικής πλευράς του Φεστιβάλ (εκδηλώσεις, έντυπο υλικό, γενικότερα προς τα έξω εμφάνιση), έχει αποκλειστική αρμοδιότητα κι ευθύνη.

- Επιλέγει τον βοηθό Κ.Δ. με ίδια ευθύνη, η παραμονή του οποίου συναρτάται με την δική του και του αναθέτει εργασίες του Φεστιβάλ.

- Εισηγείται στην επιτροπή τους χώρους των εκδηλώσεων και αποφασίζει για πιθανή διαμόρφωσή τους σε συνεργασία με τον Υπεύθυνο Οικονομικού Διοικητικού Τμήματος μέσα στα πλαίσια του προϋπολογισμού πάντα.

- Οι Δημόσιες Σχέσεις του Φεστιβάλ, γίνονται από τον Κ.Δ. σε συνεργασία με τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού.

Στα πλαίσια του Τομέα συγκροτείται επίσης:

- Το Τμήμα Οργάνωσης Εκδηλώσεων.

- Το Οικονομικό Διοικητικό Τμήμα.

- Η Γραμματεία.

- Το Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων.

2.9α. Τμήμα Οργάνωσης Εκδηλώσεων.

- Συνδράμει τον καλλιτεχνικό Διευθυντή στην κατάρτιση του ετήσιου αλλά και τον μεσοπρόθεσμων προγραμμάτων του Φεστιβάλ και έχει την ευθύνη υλοποίησης αυτών των προγραμμάτων.

- Έχει την ευθύνη για τον προγραμματισμό όλων των αναγκαίων για τη λειτουργία του Φεστιβάλ προμηθειών σε συνεργασία με το Οικονομικό Διοικητικό Τμήμα.

- Έχει την ευθύνη της διεύθυνσης όλων των θεμάτων ταξιδιών υποδοχής, παραμονής και φιλοξενίας όλων των συμμετεχόντων στο Φεστιβάλ Καλλιτεχνών.

2.9β. Το Οικονομικό - Διοικητικό Τμήμα.

- Έχει την ευθύνη για την διοικητική και οικονομική λειτουργία του Φεστιβάλ..

- Συντάσσει σε συνεργασία με τον Κ.Δ. τον προϋπολογισμό του Φεστιβάλ.

- Έχει την κύρια ευθύνη για την πίστη εφαρμογή και εκτέλεση των αποφάσεων της Επιτροπής.

2.9γ. Η Γραμματεία.

- Φροντίζει για την παραλαβή, χαρακτηρισμό και συσχέτιση όλων των εισερχομένων εγγράφων, που αφορούν τον Τομέα, την τήρηση του πρωτοκόλλου καθώς και την τήρηση των πρωτοτύπων στο αρχείο.

- Διεκπεραιώνει την αλληλογραφία του Τομέα.

- Επικυρώνει όλα τα αντίγραφα των εγγράφων.
- Επικουρεί τον υπεύθυνο του Τομέα στα καθημερινά προβλήματα που προκύπτουν από τη λειτουργία του.
- Διατυπώνει και δακτυλογραφεί κάθε έγγραφο ελληνικό ή ξενόγλωσσο, που αφορά τμήματα και γενικά τον Τομέα.
- Έχει την ευθύνη της μεταφοράς και διανομής της αλληλογραφίας και τη διακίνηση των εγγράφων στα τμήματα του Τομέα αλλά και στους άλλους τομείς και υπηρεσίες της Επιχείρησης.

2.9δ. Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων.

Εκτός του Γραφείου Τύπου του Φεστιβάλ, μπορεί να εξυπηρετείται και από το Γραφείο Τύπου του Πολιτιστικού Οργανισμού.

Αρμοδιότητες του Γραφείου είναι:

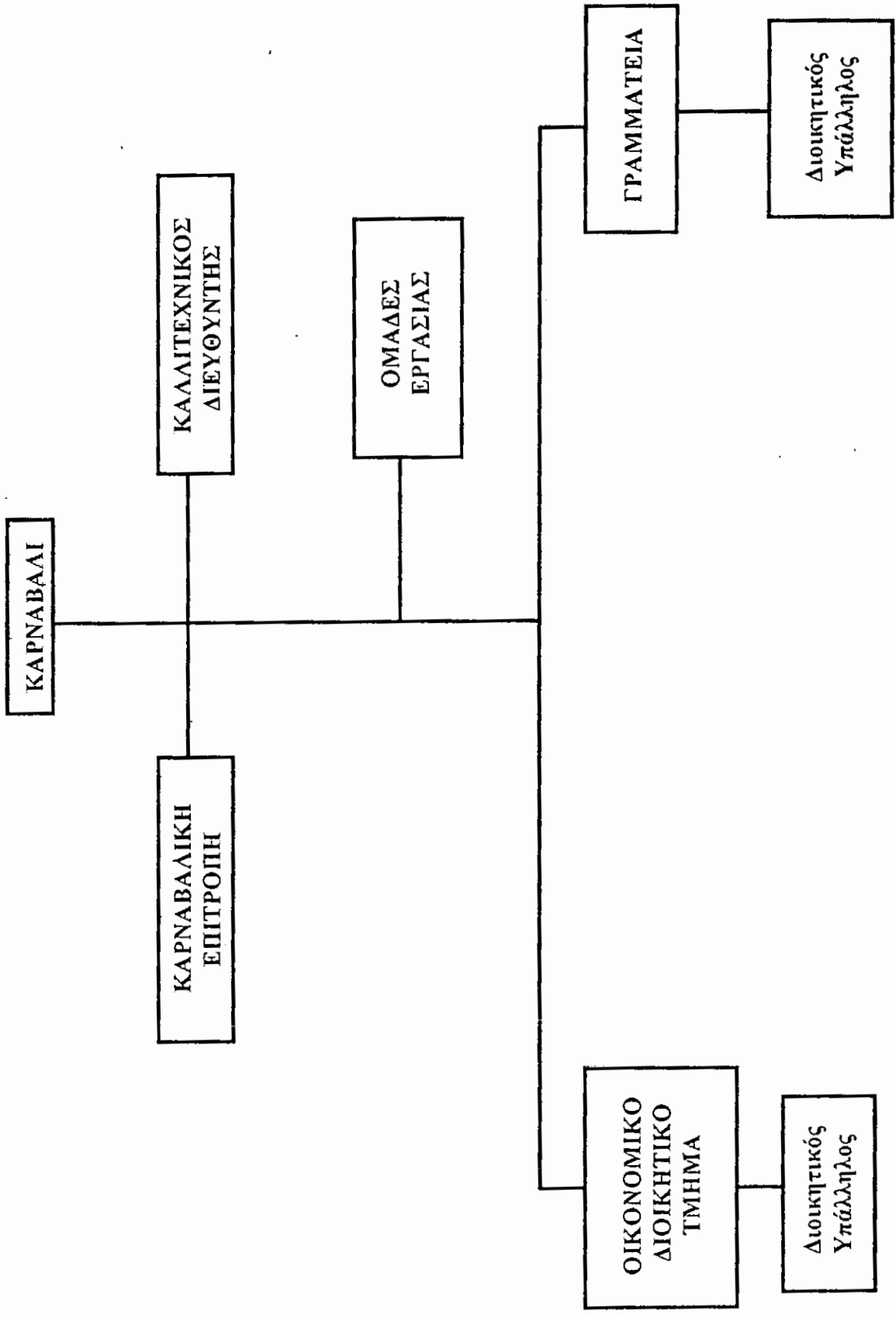
- Η ενημέρωση του κοινού, πάνω στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ και η προβολή του με κάθε πρόσφορο μέσο.
- Η σύνταξη και έκδοση ενημερωτικών φυλλαδίων για τον τύπο, η παρακολούθηση του ημερήσιου και περιοδικού τύπου και η διευκόλυνση των δημοσιογράφων για την γενικότερη διάδοση ειδήσεων που αφορούν το Φεστιβάλ.
- Η εποπτεία στη λήψη και εκτύπωση φωτογραφικού υλικού και βιντεοσκοπήσεων που αφορούν τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ.

• Η δημιουργία επαφών και συνεργασίας με Υπουργεία, δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, πολιτιστικούς συλλόγους και σωματεία της πόλης και της περιφέρειας και γενικότερα με πολιτιστικούς φορείς της χώρας και του εξωτερικού για θέματα σχετικά με το Φεστιβάλ.

• Η οργάνωση συσκέψεων και συζητήσεων με πολιτιστικούς φορείς της πόλης για θέματα πολιτιστικών δραστηριοτήτων, καθώς και η συνεργασία με τους πολιτιστικούς συλλόγους και η παροχή κάθε δυνατής βοήθειας.

• Έχει την ευθύνη διεύθυνσης όλων των θεμάτων ταξιδιών, υποδοχής, παραμονής και φιλοξενίας των συμμετεχόντων στο Φεστιβάλ καλλιτεχνών (παροχή πληροφοριών, έκδοση και αλλαγές εισιτηρίων, κλείσιμο ξενοδοχείων, υποδοχή, διοργάνωση δεξιώσεων κ.α.).

2.10. Καρναβάλι.

Όργανο διοίκησης του Καρναβαλιού, είναι η Καρναβαλική Επιτροπή, που συγκροτείται με απόφαση του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Οργανισμού Πάτρας. Είναι 9μελής και συντίθεται από συμπολίτες με εμπειρία και συμμετοχή στο Καρναβάλι στην σύνθεση της οποίας εκπροσωπείται το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Οργανισμού και ο Δήμος Πατρών. Η θητεία της ακολουθεί την θητεία του Δ.Σ.

Ειδικά για την πρώτη περίοδο, η θητεία της λήγει με το πέρας των Καρναβαλικών εκδηλώσεων του 1991.

Στις συνεδριάσεις της, μπορούν να μετέχουν ο Κ.Δ. και ο Γενικός Διευθυντής του Πολιτιστικού Οργανισμού, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Οι άμεσες αρμοδιότητές της είναι:

- Διαμορφώνει το πρόγραμμα των ετήσιων εκδηλώσεων του Καρναβαλιού.

- Υστερα από πρόταση του Κ.Δ. διαμορφώνει τον προϋπολογισμό και παρακολουθεί την πορεία του και εγκρίνει απολογισμό των εκδηλώσεών του και τους εισηγείται στο Δ.Σ.

- Αποφασίζει για ζητήματα που αφορούν την ευρύτερη ανάπτυξή του, την συμπλήρωση της υποδομής του, την διεύρυνση των δημοσίων και διεθνών του σχέσεων κ.α.

- Τα μέλη της, συνδράμουν του Κ.Δ. στην εφαρμογή των αποφάσεων της επιτροπής.

- Θέτει σε λειτουργία ομάδες εργασίας από εθελοντές δημότες, οι οποίοι συνεπικουρούν και συνδράμουν το έργο της.

Ο Κ.Δ. επιλέγεται με απόφαση του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Οργανισμού. Η θητεία του είναι διετής με δυνατότητα καταγγελίας από κάθε μέρος χωρίς συνέπειες μετά την πάροδο του πρώτου έτους.

Οι άμεσες αρμοδιότητές του είναι:

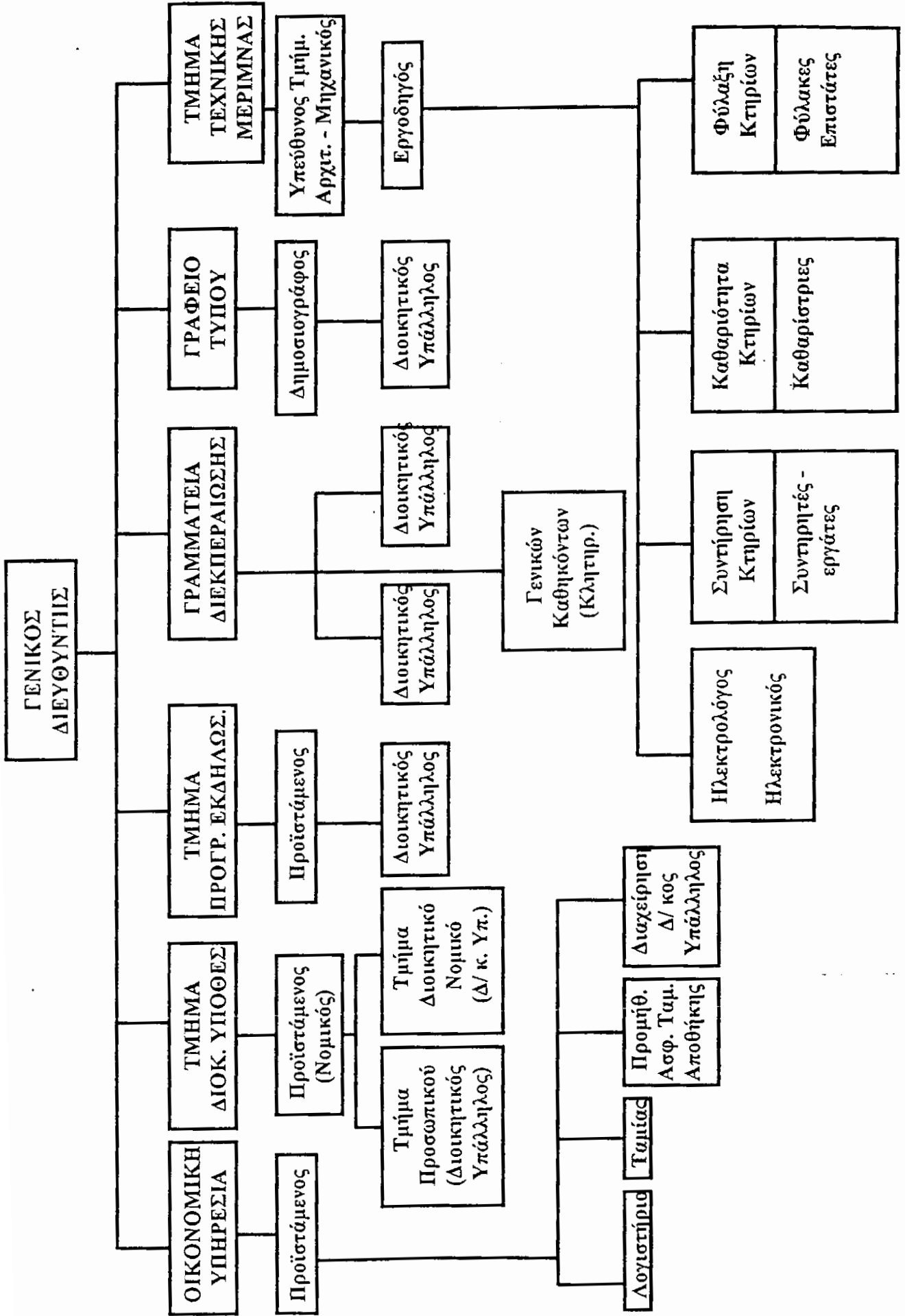
- Εισηγείται στην επιτροπή το πρόγραμμά των εκδηλώσεων και τον προϋπολογισμό και απολογισμό και έχει την ευθύνη της εκτέλεσης των αποφάσεών της.

- Έχει από κοινού με τον Γενικό Διευθυντή του Πολιτιστικού Οργανισμού, την ευθύνη για την διοικητική και οικονομική λειτουργία του Καρναβαλιού.

- Εκπροσωπεί με τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού το Καρναβάλι και έχει την ευθύνη για τις δημόσιες και διεθνείς του σχέσεις.

- Φροντίζει ώστε ο προϋπολογισμός του Καρναβαλιού να κινείται στα πλαίσια των χρηματοδοτήσεων που εξασφαλίζει το ίδιο το Καρναβάλι.

Γραμματεία: Οι αρμοδιότητές της είναι αντίστοιχες με αυτές της Γραμματείας του Φεστιβάλ.

2.11. Αρμοδιότητες Τομέα Διοικητικής Μέριμνας.

Ο Τομέας αποτελείται από τα εξής τμήματα:

1. Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών.
2. Γραμματεία - Διεκπεραίωση.
3. Τμήμα Προγραμματισμού Εκδηλώσεων.
4. Γραφείο Τύπου.
5. Γραφείο Προσωπικού.
6. Τμήμα Τεχνικής Μέριμνας.

Ο Γενικός Διευθυντής, προΐσταται του Τομέα και έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

- α. Διευθύνει τις Διοικητικές και Τεχνικές Υπηρεσίες της Επιχείρησης.
- β. Εποπτεύει τις υπηρεσίες των τομέων σε θέματα οργανωτικά

λειτουργικά και προσωπικού.

γ. Συνεργάζεται με τους υπεύθυνους των Τομέων της Επιχείρησης μόνο σε θέματα της αρμοδιότητάς του.

δ. Φροντίζει για την σύνδεση όλων των υπηρεσιών του τομέα που προΐσταται με τους υπόλοιπους τομείς και τμήματα της Επιχείρησης.

ε. Εισηγείται στο Δ.Σ. για θέματα που έχουν σχέση με την σωστή λειτουργία του Πολιτιστικού Οργανισμού είναι η αναδιάρθρωση των υπηρεσιών της, η αναδιάταξη του προσωπικού της κ.α. και συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. με δικαίωμα ψήφου.

2.11α. Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών.

Υπεύθυνος του τμήματος, είναι ο προϊστάμενος Οικονομικών Υπηρεσιών που έχει την γενική ευθύνη για την λειτουργία τόσο του Λογιστηρίου όσο και του Ταμείου και του Γραφείου Προμηθειών.

Η επί μέρους διάρθρωση του τμήματος Οικονομικών Υπηρεσιών είναι:

2.11β. Λογιστήριο.

- Το Λογιστήριο επιμελείται την εκκαθάριση και εντολή πληρωμής κάθε δαπάνης του Οργανισμού, εκδίδει τα σχετικά εντάλματα πληρωμών στο όνομα των δικαιούχων, καταχωρεί αυτά στα αντίστοιχα λογιστικά βιβλία και ελέγχει τη νομιμότητα της κάθε δαπάνης.

- Καταρτίζει σε συνεργασία με τους υπεύθυνους Τομέων και τα άλλα τμήματα του Πολιτιστικού Οργανισμού, τον προϋπολογισμό Εσόδων - Εξόδων και παρακολουθεί την πορεία της εκτέλεσής του.

- Επίσης καταρτίζει τον ισολογισμό της χρήσης, τον απολογισμό Εσόδων - Εξόδων και όλες τις απαιτούμενες εκθέσεις.

- Είναι αρμόδιο για την σύνταξη των μισθοδοτικών καταστάσεων του προσωπικού (θεωρεί κάθε φύσης μισθοδοτικά στοιχεία του προσωπικού) και φροντίζει για την εκκαθάριση μισθών και ημερομισθίων καθώς και επιδομάτων και προσαυξήσεων του προσωπικού που γίνονται σύμφωνα με τα παραστατικά στοιχεία που στέλλονται από τα άλλα Τμήματα.

- Καταρτίζει το τακτικό και έκτακτο σχέδιο χρηματοδότησης, παρακολουθεί τα Τραπεζικά και άλλα δάνεια και τηρεί αρχείο όλων των παραστατικών εγγράφων και αποδεικτικών δαπανών.

2.11γ. Ταμείο.

- Στο Ταμείο ανήκουν όλες οι αρμοδιότητες που απορρέουν από τις σχετικές διατάξεις περί Δημοτικών Επιχειρήσεων. Ειδικότερα ενεργεί όλες τις εισπράξεις και πληρωμές που βασίζονται σε νόμιμα δικαιολογητικά τα οποία διαβιβάζονται από το Λογιστήριο.

- Εκδίδει τα αποδεικτικά παραλαβής, συγκεντρώνει και καταχωρεί στα σχετικά λογιστικά βιβλία τις εισπράξεις των εισπρακτέων εσόδων καθώς και των πληρωθέντων χρηματικών ενταλμάτων.

- Φροντίζει για την απόδοση κρατήσεων που γίνονται υπέρ τρίτων μέσα στις νόμιμες προθεσμίες. Μέσα στο πρώτο δεκαήμερο κάθε μήνα συντάσσει και υποβάλλει στον Υπεύθυνο του Τομέα, κατάσταση της γενικής δοσοληψίας του Ταμείου του προηγούμενου μήνα.

- Στο αρχικό στάδιο της λειτουργίας του Πολιτιστικού Οργανισμού θα επικουρεί το Λογιστήριο σε όλες του τις δραστηριότητες, εκτός εκείνων που θεωρείται ασυμβίβαστο να διενεργούνται από κοινού από τα δύο παραπάνω γραφεία.

2.11δ. Γραφείο Προμηθειών.

•Συντάσσει τις διακηρύξεις και τις συγγραφές υποχρεώσεων των διαφόρων δημοπρασιών, τηρεί το σχετικό αρχείο τους και διενεργεί κάθε πράξη που έχει σχέση με τις προμήθειες διαφόρων ειδών για τις ανάγκες του Πολιτιστικού Οργανισμού ενώ έχει και την ευθύνη της διαχείρισης του υλικού.

•Παρακολουθεί το εισαγόμενο υλικό, δικαιολογεί το διατιθέμενο υλικό και εξακριβώνει το απομένον, τηρεί δε το γενικό βιβλίο αποθήκης, το βιβλίο διπλοτύπων, αποδείξεων εισαγωγής και το βιβλίο διπλοτύπων αποδείξεων εξαγωγής.

•Τέλος έχει την ευθύνη για την λειτουργία αποθήκης υλικού.

2.11ε. Γραμματεία - Διεκπεραίωση.

Έχει την ευθύνη:

•Φροντίζει για την παραλαβή, χαρακτηρισμό και συσχέτιση όλων των εισερχόμενων εγγράφων που αφορούν τον Τομέα, την τήρηση του πρωτοκόλλου καθώς και την τήρηση των πρωτοτύπων στο αρχείο.

•Διεκπεραιώνει την αλληλογραφία του Τομέα.

•Επικουρεί τον υπεύθυνο του Τομέα στα καθημερινά προβλήματα που προκύπτουν από την λειτουργία του.

•Διατυπώνει και δακτυλογραφεί κάθε έγγραφο Ελληνικό ή ξενόγλωσσο, που αφορά τμήματα και γενικά τον Τομέα.

- Έχει την ευθύνη της μεταφοράς και διανομής της αλληλογραφίας και την διακίνηση των εγγράφων στα τμήματα του Τομέα αλλά και στους άλλους Τομείς και υπηρεσίες της Επιχείρησης.

- Φροντίζει για την σύνταξη και κοινοποίηση της ημερήσιας διάταξης των συνεδριάσεων του Δ.Σ.

- Τηρεί τα πρακτικά των αποφάσεων του Δ.Σ. και υποβάλλει αντίγραφα αυτών στην αρμόδια για έγκριση ή ενημέρωση Δημοτική Αρχή και στα αρμόδια τμήματα.

- Διεκπεραιώνει κάθε εργασία που ανατίθεται σ' αυτήν από το Δ.Σ. ή τον Πρόεδρο συνεργαζόμενη για τον σκοπό αυτό με όλους τους τομείς και τμήματα του Οργανισμού.

- Τηρεί το αρχείο του Δ.Σ. και διεκπεραιώνει την αλληλογραφία του.

2.11στ. Τμήμα Προγραμματισμού Εκδηλώσεων.

Στις αρμοδιότητες του τμήματος ανήκουν:

- Η οργάνωση των κάθε μορφής καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του Πολιτιστικού Οργανισμού, χορευτικών, μουσικών, κινηματογραφικών, θεατρικών, εικαστικών Εκθέσεων κ.α.

- Η συνεργασία με τους πολιτιστικούς φορείς και η παροχή κάθε δυνατής βοήθειας για την οργάνωση ανάλογων εκδηλώσεων.

• Το τμήμα έχει επίσης την ευθύνη για την υλοποίηση των προγραμμάτων των Καλλιτεχνικών εκδηλώσεων που θα προγραμματίζει ο Οργανισμός (εκτός των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ και του Καρναβαλιού), της οργάνωσης των χώρων, της εξασφάλισης του απαιτούμενου εξοπλισμού της διανομής προγραμμάτων, προσκλήσεων, εισιτηρίων κ.α., της φιλοξενίας ξένων συγκροτημάτων και γενικά έχει την ευθύνη της όλης οργάνωσης των εκδηλώσεων.

2.11ζ. Γραφείο Τύπου.

Εκτός από το Γραφείο Πατρών, υπάρχει παράρτημα του Γραφείου και στην Αθήνα.

Αρμοδιότητες του Γραφείου είναι:

• Η ενημέρωση του κοινού πάνω στις εκδηλώσεις του Οργανισμού και η προβολή τους με κάθε πρόσφορο μέσο.

• Η σύνταξη και έκδοση ενημερωτικών φυλλαδίων για τον τύπο, η παρακολούθηση του ημερήσιου και περιοδικού τύπου.

• Η οργάνωση συσκέψεων και συζητήσεων με πολιτιστικούς φορείς της Πόλης, για θέματα πολιτιστικών δραστηριοτήτων καθώς και η συνεργασία με τους πολιτιστικούς συλλόγους και η παροχή κάθε δυνατής βοήθειας.

• Έχει την ευθύνη όλων των θεμάτων, ταξιδιών, υποδοχής, παραμονής και φιλοξενίας των συμμετεχόντων στις εκδηλώσεις του Οργανισμού καλλιτεχνών κ.α.

2.11η. Γραφείο Προσωπικού.

Έχει την ευθύνη:

• Της τήρησης και ενημέρωσης των καταστάσεων του απασχολούμενου προσωπικού.

• Της τήρησης στοιχείων για την έκδοση της μισθοδοσίας προσωπικού και ενημέρωση του Λογιστηρίου.

• Της τήρησης καρτελών και προγραμματισμό αδειών.

2.11θ. Τμήμα Τεχνικής Μέριμνας.

Υπεύθυνος του τμήματος ορίζεται αρχιτέκτονας μηχανικός, οποίος και έχει την γενική ευθύνη για την λειτουργία του.

Το Τμήμα έχει την ευθύνη:

• Της εκπόνησης τεχνικών μελετών που αφορούν υλοποίηση των προγραμμάτων του Οργανισμού.

• Της επίβλεψης, εκτέλεσης και δημοπράτησης έργων που αναλαμβάνονται στα πλαίσια του Οργανισμού.

- Της φροντίδας για την καλή λειτουργία και συντήρηση των κτιρίων, των λοιπών χώρων και τον εξοπλισμό του Οργανισμού.

- Της κατασκευής και γενικά της κάλυψης της απαραίτητης υλικοτεχνικής υποδομής των σκηνικών καθώς και των λοιπών διαμορφώσεων που απαιτούνται για τις διάφορες εκδηλώσεις της.

- Ειδικότερα για την κάθε μορφής τεχνική υποστήριξη των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ και του Καρναβαλιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΚΑΙ Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Σήμερα, λειτουργούν δώδεκα (12) Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.) και συγκεκριμένα της Καλαμάτας, Πάτρας, Αργινίου, Ιωαννίνων, Λαμίας, Λάρισας, Βέροιας, Σερρών, Καβάλας, Κομοτηνής, Ρόδου και Κρήτης και από τη νέα καλλιτεχνική περίοδο θα προστεθεί και του Βόλου, που πάντως λειτουργεί από ετών, χωρίς να έχει ενταχθεί στο θεσμό των ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.

Όλα τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), με τη μορφή της Δημοτικής Επιχείρησης και έχουν συσταθεί κατά τις διατάξεις του κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Κατά τον νόμο, ελέγχονται και εποπτεύονται (διοικητικά - οικονομικά) από το Υπουργείο Εσωτερικών, μέσω των οικείων Νομαρχιών.

Η ουσιαστική εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού, αφορά μόνο την καλλιτεχνική δραστηριότητα των ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. για την οποία άλλωστε και επιχορηγούνται απ' αυτό. Η ακριβής σχέση του Υπουργείου Πολιτισμού με τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ, περιγράφεται λεπτομερώς στις λεγόμενες προγραμματικές συμβάσεις, που είναι τριμερείς και υπογράφονται από:

- Τον Υπουργό Πολιτισμού.

- Τον Δήμαρχο της πόλης όπου εδρεύει το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.
- Τον Πρόεδρο του Δ.Σ. του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.

Οι προγραμματικές συμβάσεις δεσμεύουν τους συμβαλλόμενους για ορισμένα βασικά στοιχεία όπως είναι: η ετήσια κρατική επιχορήγηση, η ετήσια επιχορήγηση του οικείου Δήμου, το ρεπερτόριο (50% ελληνικό), ο αριθμός των παραστάσεων, η πραγματοποίηση περιοδειών στην ευρύτερη περιοχή, ο αριθμός των απασχολουμένων σε ετήσια βάση ηθοποιών, τα προσόντα του καλλιτεχνικού Διευθυντή, η επαγγελματική επάρκεια των τεχνικών, η ύπαρξη χώρων για παραστάσεις κ.α.

Η τήρηση των όρων της προγραμματικής σύμβασης είναι όρος απαραίτητος για τη συνέχιση της χρηματοδότησης από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Η εφαρμογή των όρων της σύμβασης και η αντιμετώπιση κάθε άλλου ζητήματος που προκύπτει από την προγραμματική σύμβαση ή δεν καλύπτεται από αυτήν, γίνεται από την συστημένη σε κάθε έδρα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοινή Επιτροπή που αποτελείται από τον εκπρόσωπο του Υπουργείου Πολιτισμού, τον εκπρόσωπο του Δήμου, τον εκπρόσωπο του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., τον εκπρόσωπο του Νομαρχιακού Συμβουλίου και τον εκπρόσωπο των εργαζομένων.

3.1 Θέατρο Πάτρας.*

Στα τέλη Φεβρουαρίου του 1988, συστήνεται η αστική μη κερδοσκοπική «Εταιρεία για τη δημιουργία Θεάτρου στην Πάτρα», που σε κοινοπραξία με τον Δήμο Πατρών, ιδρύει το Θέατρο Πάτρας.

Ένα θέατρο που από τη σύλληψή του στηρίζεται σε εντελώς νέες αρχές λειτουργίας και διάρθρωσης: με απόλυτη ευθύνη των καλλιτεχνών στη διοίκησή του, χωρίς ανάμειξη της δημοτικής αρχής στον προγραμματισμό του, δίχως την εμπλοκή στο δημόσιο λογιστικό.

Το Υπουργείο Πολιτισμού με απόφαση της Μελίνας Μερκούρη, προικοδοτεί το ξεκίνημά του και ο Δήμος Πατρών αναλαμβάνει τη χρηματοδότησή του. Τα διαθέσιμα κονδύλια είναι βέβαια περιορισμένα, μηδαμινά σε σύγκριση με τους μυθώδεις προϋπολογισμούς των κρατικών σκηνών, αλλά η ίδια η σύλληψη του θεάτρου προσανατολίζει τη διαχείριση στην καλλιτεχνική δημιουργία, συμπιέζοντας στο ελάχιστο τις ανελαστικές λειτουργικές δαπάνες.

Το Θέατρο Πάτρας, λειτούργησε με αυτή τη μορφή για ένα ημερολογιακό έτος, μέχρι τα τέλη Απριλίου του 1989, ως εξαίρεση - πρότυπο στο σύστημα των δημοτικών θεάτρων: με δύο μόνιμους σκηνοθέτες - καλλιτεχνικούς διευθυντές επικεφαλής του, χωρίς διοικητικό συμβούλιο και

---

*Συνέντευξη: Από τον κύριο Αρμάο, θεατρικός σκηνοθέτης - καλλιτεχνικός διευθυντής του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας.

καλλιτεχνική επιτροπή, με διαφάνεια ωστόσο και δημόσιο έλεγχο στην οικονομική του διαχείριση, με συστηματική πολιτική κοινού - εγκαινιάζοντας για πρώτη φορά το σύστημα των συνδρομητών, με εντατική αξιοποίηση του καλλιτεχνικού του δυναμικού σε παράλληλες μεγάλες και μικρές παραγωγές.

Είναι γνωστό ότι αυτή η πρώτη έντονα πειραματική περίοδος, συνάντησε την ενθουσιώδη επιδοκιμασία του κοινού και χάρισε στο Θέατρο Πάτρας πανελλαδική αίγλη.

Το 1989, μια σειρά λόγων οδήγησαν το σχήμα σε «ομαλοποίηση», εντάσσοντας το Θέατρο Πάτρας στο θεσμό των ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., του οποίου ανέλαβε την διεύθυνση το 1992 ο κύριος Νίκος Αρμάος ως καλλιτεχνικός Διευθυντής ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας.

Η Πάτρα θεωρείται ως δεύτερη περιφερειακή πόλη. Μια πόλη που διαθέτει κεντρική έξοδο προς την Ευρώπη με τον τουριστικό και εμπορικό λιμένα της, πανεπιστημιακά ιδρύματα με τμήμα θεατρικών σπουδών, ένα μοναδικό θέατρο, τον Απόλλωνα, κτισμένο το 1971 και σχεδιασμένο από τον Τσίλλερ, μια μακρόχρονη αξιόλογη πνευματική παράδοση καθώς και επιτυχημένους πολιτιστικούς θεσμούς με διεθνή διάσταση, όπως το Διεθνές Φεστιβάλ Πάτρας και το Φεστιβάλ του Ινστιτούτου του Μεσογειακού Θεάτρου.

Όλα τα παραπάνω, αποτελούν αντικειμενικές θετικές προϋποθέσεις για την άνθηση της πολιτιστικής και ειδικότερα της θεατρικής ζωής της πόλης.

3.2 Κινηματογράφος.

Ο Κινηματογράφος, αποτελεί ένα κυρίαρχο πολιτιστικό και κοινωνικό φαινόμενο του αιώνα μας. Τον αιώνα που η εικόνα διεκδικεί και κατακτά μια δικιά της γλώσσα και αυτόνομη παρουσία στο χώρο της καλλιτεχνικής έκφρασης και δημιουργίας.

Ο Κινηματογράφος, ήδη από την εμφάνισή του κυριαρχείται από μια αντίφαση. Από τη μία έχει εξελιχθεί σε έναν από τους πλέον κερδοφόρους τομείς των πολιτιστικών βιομηχανιών, από την άλλη ήταν και είναι η Τέχνη που παρέχει τεράστιες δυνατότητες καλλιτεχνικής αναζήτησης και δημιουργίας.

Τέλος η ίδια του η φύση προσφέρει πρωτόγνωρα για την ιστορία της τέχνης, περιθώρια επικοινωνίας με το κοινό. Η σχέση αυτή με το κοινό που ξεκίνησε με τη γοητεία της θέασης στις κινηματογραφικές αίθουσες, άλλαξε ριζικά με την τρομακτική εξάπλωση των μαζικών μέσων επικοινωνίας, που επέφερε η ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών.

3.2α. Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Λάρισας και Κινηματογράφος.*

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Λάρισας, που ιδρύθηκε το 1983, κατόρθωσε στην δεκαετία που κύλησε να καταστήσει τη Θεσσαλική

---

*Συνέντευξη: Από τον κύριο Βασίλη Μπούτο, συγγραφέας και γραμματέας του Μεσογειακού Φεστιβάλ Νέων Κινηματογραφιστών στη Λάρισα.

πρωτεύουσα ένα από τα σημαντικότερα πολιτιστικά και πνευματικά κέντρα της ελληνικής περιφέρειας.

Η Δημοτική Αρχή με φαντασία, μεράκι, υπομονή και προγραμματισμό, σχεδίασε και πραγματοποίησε μια σειρά θεσμών και γεγονότων που κινητοποίησαν ένα μεγάλο μέρος των Λαρισαίων, καθιστώντας τους κοινωνούς με όλα τα είδη της τέχνης.

Ειδικότερα για την έβδομη τέχνη ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Λάρισας δημιούργησε τα παρακάτω:

1. Επανεξόπλησε με μηχανές προβολής, φακούς, οθόνη και ηχητικά συστήματα την αίθουσα του «Χατζηγιάννειου Δημοτικού Πνευματικού Κέντρου», μετατρέποντάς την σε μία αξιοπρεπέστατη κινηματογραφική αίθουσα τέχνης.

2. Ίδρυσε Κινηματογραφική Λέσχη και προχώρησε σε προβολές κάθε Δευτέρα από τις αρχές Οκτωβρίου έως και το τέλος Απριλίου.

3. Η αίθουσα και ο προγραμματισμός των ταινιών γίνεται από ειδικούς του κινηματογραφικού χώρου, προσδίδοντας έτσι στις προβολές μια θεματική ενότητα και εξασφαλίζοντας ταυτοχρόνως την καλλιτεχνική πολυφωνία που απουσιάζει συνήθως από τις εμπορικές αίθουσες.

Έτσι εξασφαλίζεται η παρουσίαση όλων των αισθητικών τάσεων και ρευμάτων που εμφανίστηκαν στο χώρο του κινηματογράφου από τις αρχές του αιώνα.

4. Ειδική μέριμνα επιδείχτηκε για την ενίσχυση του ελληνικού Κινηματογράφου. Αρκετές ταινίες της πρόσφατης παραγωγής, εντάχθηκαν στο πρόγραμμα προβολών και πραγματοποιήθηκε το αφιέρωμα στα πλαίσια του έτους ελληνικού Κινηματογράφου. Προσκλήθηκαν για να μιλήσουν θεωρητικοί, σκηνοθέτες, κριτικοί.

5. «Μεσογειακό Φεστιβάλ Νέων Κινηματογραφιστών». Ο κορυφαίος θεσμός για τον Κινηματογράφο, που πραγματοποιείται από το 1993, στοχεύει στην καταγραφή των σύγχρονων κινηματογραφικών τάσεων των χωρών της Μεσογείου.

Νέοι σκηνοθέτες με ταινίες μικρού μήκους διαγωνίζονται για το Χρυσό, Αργυρό και Χάλκινο Ίππο (σύμβολο της Λάρισας). Εκτός όμως από το διαγωνιστικό τμήμα στο Φεστιβάλ προβάλλονται ταινίες μικρού μήκους σκηνοθετών από χώρες εκτός Μεσογείου, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα σ' αυτούς τους νέους σκηνοθέτες να δείξουν τη δουλειά τους. Επίσης κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ που διαρκεί μια εβδομάδα στα μέσα Μαρτίου προβάλλονται καινούριες ελληνικές ταινίες.

Πραγματοποιούνται σημαντικές εκδηλώσεις που παντρεύουν την 7^η τέχνη, με τη μουσική, τη λογοτεχνία κ.α. Κάθε Φεστιβάλ, είναι αφιερωμένο στο έργο και την προσωπικότητα ενός μεγάλου Έλληνα σκηνοθέτη.

Το Φεστιβάλ ως θεσμός δια μέσου του Π.Ο.Δ.Α., το Υπουργείο Πολιτισμού και την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την οικονομική στήριξή τους,

εδραίωσε το Μεσογειακό Φεστιβάλ Νέων Κινηματογραφιστών, ως ένα από τα καλύτερα του είδους. Ενίσχυσε τους δεσμούς με αντίστοιχους ευρωπαϊκούς οργανισμούς στα πλαίσια του προγράμματος MEDIA της Ε.Ε. για τη προώθηση των ευρωπαϊκών κινηματογραφιών.

Και τέλος συνεχίζει να ενισχύει τον ελληνικό κινηματογράφο, με διαλέξεις, σεμινάρια, υποτροφίες σε Λαρισαίους νέους που θέλουν να σπουδάσουν κινηματογράφο.

Ο Κινηματογράφος είναι τέχνη κατ' εξοχήν λαϊκή, αφού υποχώρησε μπρος στην πρωτοφανέρωτη ορμή της τηλεόρασης, ανακτά σιγά - σιγά αλλά σταθερά τη θέση που του αξίζει.

Η μαγεία της σκοτεινής αίθουσας, δεν μπορεί να υποκατασταθεί από τη μικρή οθόνη. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, χωρίς να αντικαθιστά την ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα, θα τη συμπληρώνει στο βαθμό που μπορεί, προς όφελος του κινηματογράφου και των θεατών. Και στην Πόλη της Λάρισας, αυτό ήδη γίνεται με παρήγορα και ελπιδοφόρα αποτελέσματα.

3.3. Τοπική Αυτοδιοίκηση και Καλλιτέχνες.*

Ο βασικότερος πόλος στον τομέα του πολιτισμού στο χώρο της αυτοδιοίκησης είναι οι καλλιτεχνικοί υπεύθυνοι των τομέων δημιουργικής

---

*Συνέντευξη: Από τον Γιάννη Ιωαννίδη, Στέλεχος Πολιτισμού στην Τ.Α.

πολιτιστικής παραγωγής και των ερασιτεχνικών καλλιτεχνικών τμημάτων. Και αυτό, γιατί τα καλλιτεχνικά στελέχη έχουν έναν ιδιαίτερο και καθοριστικό ρόλο σε θέματα που ανακύπτουν στην προσπάθεια για πολιτιστική ανάπτυξη, όπως τα προβλήματα συγκρότησης, προσανατολισμού, προτεραιοτήτων, φυσιογνωμίας και στρατηγικής.

3.3α. Ποιοι είναι οι Καλλιτεχνικοί Υπεύθυνοι.

Εκείνοι που ορίζονται να έχουν την ευθύνη της καλλιτεχνικής λειτουργίας των τμημάτων ενός Δήμου. Οι ειδικότητες που συνήθως υπάρχουν είναι οι διευθυντές ωδείων ή μουσικών σχολών και οι μαέστροι χορωδιών, καθηγητές και δάσκαλοι μουσικής, διευθυντές Φεστιβάλ, σκηνοθέτες θεάτρου, δάσκαλοι παραδοσιακού και μοντέρνου χορού, ζωγράφοι και γλύπτες, λογοτέχνες, ειδικοί στον κινηματογράφο και τα οπτικοακουστικά κ.α. Προσδιορίζονται βέβαια και από τα συμβατικά τους προσόντα, αλλά κυρίως από την εμπειρία τους, τη γνώση τους και την καταξίωσή τους στο χώρο.

3.3β. Πως Ορίζονται και Πως Επιλέγονται.

Συχνά, ανακύπτουν προβλήματα στη διαδικασία και τα κριτήρια επιλογής του καλλιτεχνικού δυναμικού.

Συνήθως επικρατεί είτε το κριτήριο εντοπιότητας (η λογική των «δικών μας ανθρώπων»), είτε η επιλογή ενός «ιηγηρού ονόματος» (με τις

χιλιάδες υποχρεώσεις) είτε τέλος η γνώστή, δήθεν, σολομώντεια λύση με τα βιογραφικά των υποψηφίων και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

Τα στοιχεία μιας σωστής επιλογής:

α. Ακριβής αποτύπωση του τι είδους ανάγκες ή αδυναμίες θέλουμε να καλυφθούν σε σχέση με τη συγκεκριμένη φάση του κάθε τμήματος (τμήμα που ξεκινά, που είναι σε ανάπτυξη, στασιμότητα ή ύφεση).

β. Αντληση πληροφοριών και στοιχείων για κάθε υποψήφιο συνεργάτη από τις γνώμες των ειδικών στο χώρο, από παλιές συνεργασίες του κ.α.

γ. Εκτός από το βιογραφικό απαιτείται και η κατάρτιση πρότασης του υποψήφιου συνεργάτη που αφορά την οργάνωση και λειτουργία ενός τμήματος, στο χαρακτήρα και τη φυσιογνωμία της παρέμβασης, τους απαιτούμενους χώρους και τα υλικά σπουδής, το χρονοδιάγραμμα εξέλιξης, τα κρίσιμα μεγέθη συμμετοχής, το ύψος των διδάκτρων, τι παράλληλες εκδηλώσεις στη διάρκεια της χρονιάς, τη συμμετοχή σε Φεστιβάλ κ.α.

Τέλος οι επιλογές για καλλιτεχνικούς υπευθύνους, δεν θα πρέπει να γίνονται με όρους μονιμότητας. Ακόμα και όταν δεν υφίστανται μείζονα προβλήματα συνεργασίας, εάν εξαντλείται η δυναμική της προσφοράς τους, θα πρέπει να αντικαθίστανται γιατί ο εφησυχασμός και στασιμότητα, αφυδατώνουν τον πολιτισμό.

3.3γ. Τρόπος Συνεργασίας.

Από τη στιγμή που θα επιλεγεί ο καλλιτεχνικός υπεύθυνος ενός τμήματος θα πρέπει να αφηθεί απερίσπαστος στο έργο του, να έχει δηλαδή την απόλυτη ευθύνη στα καλλιτεχνικά θέματα του τομέα του.

Παρεμβάσεις αιρετών ή άλλων παραγόντων σε θέματα ρεπερτορίου ή καλλιτεχνικής δόμησης μιας ομάδας αποτελούν στοιχεία παρακμής.

- Παράλληλα πρέπει να παρέχονται στον καλλιτεχνικό υπεύθυνο όλες οι διευκολύνσεις και η υλικοτεχνική υποδομή όπως και τα αναγκαία κονδύλια για να λειτουργήσει απρόσκοπτα και στο τέλος κάθε περιόδου θα κριθεί από το αποτέλεσμα που θα εμφανίσει.

- Η συνεργασία πρέπει να διακρίνεται από μια σχετική ευελιξία και πλαστικότητα. Συνήθως οι καλλιτέχνες δεν διακρίνονται για το οργανωτικό τους πνεύμα και η εργασία τους δεν ποσοτικοποιείται εύκολα. Τα ωράρια και οι συμβατικοί χρονικοί περιορισμοί είναι ότι χειρότερο σε μια συνεργασία με έναν καλλιτέχνη.

- Πάντως η διακοπή μιας συνεργασίας που είναι δικαίωμα του φορέα πρέπει να γίνεται με το τέλος της κάθε περιόδου και όχι στο μέσον της λειτουργίας. Παρ' όλα αυτά είναι σημαντικό να υπάρχει ανά πάσα στιγμή η δυνατότητα εναλλακτικής λύσης και να διατηρείται ένας ενημερωμένος φάκελος με προτάσεις και στοιχεία υποψηφίων καλλιτεχνικών υπευθύνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

4.1. Πολιτιστική Ανάπτυξη και Οικονομικοί Όροι Συνεργασίας.

Επικρατεί η αντίληψη ότι το Δημόσιο ταυτίζεται με το φθηνό, το μίζερο και το πρόχειρο. Στον πολιτισμό η λογική του φθηνότερου, συνήθως οδηγεί στη λύση του χειρότερου. Και εδώ δεν εννοούμε με κανένα τρόπο το λιτό χαρακτήρα και τη «σφικτή λειτουργία», με οικονομίες κλίμακας και έξυπνες λύσεις.

Αν θέλουμε να έχουμε απαιτήσεις από τους καλλιτέχνες, θα πρέπει να πληρώνονται με πραγματικές αμοιβές και στους προκαθορισμένους χρόνους, για να μη θεωρούν την εργασία τους στους Δήμους πάρεργο.

Ένας καλός αμειβόμενος καλλιτεχνικός υπεύθυνος θα αποβεί πολλαπλά ωφέλιμος γιατί θα έχει τη δυνατότητα να αξιοποιήσει «καλύτερα» τη σχέσεις του με τους συναδέλφους του, που θα χρειαστούν μια συγκεκριμένη περίοδο (π.χ. ο σκηνοθέτης στο έργο που ανεβάσει θα συμπράξει με έναν κάλο σκηνογράφο και χορογράφο με το χαμηλότερο δυνατό κόστος). Επίσης ευκολότερα «κινητοποιεί» τις γνωριμίες του στα μέσα ενημερώσεις, τις επαφές του για αξιοποίηση χορηγιών κ.α.

4.2. Τα Προβλήματα που Δημιουργούνται.

4.2α. Προβλήματα από Αιρετούς.

Οι αιρετοί, σχεδόν πάντα αποκομμένοι από το πολιτικό γίγνεσθαι, συχνά χωρίς άποψη και καλλιτεχνικό αισθητήριο και με δεδομένο ότι απουσιάζει μια ολοκληρωμένη αντίληψη για τον πολιτισμό, επισείουν τον μπαμπούλα της περίφημης «πολιτικής ευθύνης» και διαμορφώνουν ένα στεγανό χώρο λειτουργίας για τους κάλλιτέχνες, που δεν επιτρέπει ούτε σχέσεις ανταλλαγής απόψεων σε βασικά θέματα ούτε βέβαια την κατάκτηση ενός κοινού κώδικα επικοινωνίας.

Η κριτική που ασκείται, συνοψίζεται στο ότι οι περισσότεροι αιρετοί πολυπραγμονούν, αυτοσχεδιάζοντας, με ενέργειες άμεσης απόδοσης, χωρίς συνέχεια και συνέπεια, αφού θεωρούν τον πολιτισμό σαν μια εύκολη υπόθεση εντυπωσιασμού και ψηφοθηρίας.

4.2β. Προβλήματα από τον Μηχανισμό και τα Πολιτιστικά Στελέχη.

Οι άνθρωποι που ορίζονται ως υπεύθυνοι πολιτισμού συχνά διακρίνονται από μια «δημοσιουπαλληλίστικη» νοοτροπία με κυρίαρχο στοιχείο τη λογική της κάρτας και του ωραρίου. Δυστυχώς οι εμπυχωτές και τα στελέχη εξαντλούν το ρόλο τους σαν το «μάτι των Δημάρχων», παίρνουν πάντα τη θέση των αιρετών και δεν καταφέρνουν να κάνουν τους μικρούς

συμβιβασμούς και τους απαραίτητους χειρισμούς, ώστε απρόσκοπτα να προχωρήσει η πολιτική διαδικασία.

Πολλές φορές τα στελέχη και ο υπόλοιπος μηχανισμός που ασχολείται με τον πολιτισμό είναι ο κύριος παράγοντας τροχοπέδης και η βασική αιτία απογοήτευσης των καλλιτεχνικών υπευθύνων, όσο και αν υφίστανται οι καλές προθέσεις των αιρετών.

Οι άνθρωποι που δουλεύουν για τον πολιτισμό, πρέπει να λειτουργούν «δίκην αφανών ηρώων», χωρίς προβολή αλλά με υψηλή ευθύνη, μεράκι και φαντασία, να βρίσκονται σε μία διαδικασία συνεχούς ενημέρωσης και κατάρτισης, να προσφέρουν αφειδώς τις υπηρεσίες τους, να προλαβαίνουν αντιθέσεις και εντάσεις, να λύνουν τα μικρά αλλά πολύ σημαντικά καθημερινά προβλήματα, να πλαισιώνουν και να στηρίζουν αμέριστα τους καλλιτεχνικούς υπεύθυνους, ενώ παράλληλα θα πρέπει να συνθέτουν τις διαφορετικές ταχύτητες ή καλύτερα τη διαφορά φάσεως μεταξύ των αιρετών και των καλλιτεχνών.

4.2γ. Προβλήματα που Δημιουργούνται από τους ίδιους τους Καλλιτέχνες.

Το βασικό πρόβλημα που εμφανίζουν οι καλλιτεχνικοί υπεύθυνοι είναι η αδυναμία τους να γνωρίσουν και να αντιληφθούν τις ιδιαιτερότητες μιας πόλης, δηλαδή τις συνήθειες και τις ιδιαιτερότητές της, τις δυσκολίες και τα προβλήματά της, τελικά του ίδιους τους ανθρώπους της, τον τρόπο που

επικοινωνούν και ενημερώνονται, τον τρόπο που διασκεδάζουν, ψυχαγωγούνται και διαχειρίζονται τον ελεύθερο χρόνο τους.

Τα προηγούμενα, σε συνδυασμό με τις πολλές παράλληλες υποχρεώσεις τους, δημιουργούν συχνά το φαινόμενο μιας σχεδόν «τουριστικής» παρουσίας τους στην πόλη και άρα την αδυναμία να διαμορφώσουν όρους ολοκληρωμένης λειτουργίας και συνολικής παρέμβασης (στο μέτρο φυσικά που στον καθένα καλλιτεχνικό υπεύθυνο αντιστοιχεί).

Ένα επίσης αρνητικό στοιχείο αποτελεί η προσπάθεια πολλών καλλιτεχνικών να επεκτείνουν και να επιβάλλουν την άποψή τους «επί του γενικού», δηλαδή και σε θέματα που έχουν σχέση με τον προγραμματισμό, τις αρχές, την οργάνωση, τις επιλογές, ακόμα και σε τομείς που άπτονται της λειτουργίας των εμπνευστών και της ευθύνης των αιρετών.

Ορισμένοι καλλιτέχνες έχοντας ένα «κόμπλεξ ανωτερότητας», αδιαφορούν ή συνειδητά υποβαθμίζουν την όποια γνώμη εκφράζεται, καθώς έχουν ανά πάσα στιγμή προς χρήση ένα στερεότυπο απόψεων που κανείς δεν τολμάει να αμφισβητήσει ή ακόμα και να θέσει υπό συζήτηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η ανάπτυξη του πολιτισμού επιζητεί δύο βασικά προαπαιτούμενα: Την ενεργή συμμετοχή και τη μέγιστη συναίνεση.

Αυτές οι δύο παράμετροι αποτελούν, κατά την προσωπική μας άποψη, το πιο κρίσιμο πεδίο και το μεγαλύτερο στοίχημα που θα πρέπει να τεθεί στο χώρο του πολιτισμού.

Οι Καλλιτέχνες που δουλεύουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και αποτελούν τους πιο ευαίσθητους δέκτες, πρέπει να λάβουν σοβαρά υπόψη τους τις σύγχρονες ανάγκες και προβληματισμούς, στα θέματα της επικοινωνίας και της συλλογικής δράσης, σε σχέση με την ίδια την έννοια της ατομικότητας.

Ο πολιτισμός δεν αναπτύσσεται μέσα σε κλειστά γραφεία, αλλά είναι υπόθεση ανθρώπων και ομάδων, δηλαδή υπόθεση συλλογικοτήτων. Εκτός λοιπόν της υποστήριξης που παρέχουν οι ειδικοί στον πολιτισμό, των συνεργασιών με τους κεντρικούς φορείς και τον ιδιωτικό τομέα, υπάρχουν οι ίδιοι οι άνθρωποι που τους ενδιαφέρει και τους αφορά το θέμα της πολιτιστικής ανάπτυξης.

Ζούμε σε μία εποχή όπου οι αρμοί που συγκροτούν την ανθρώπινη συλλογικότητα έχουν σπάσει, ενώ παράλληλα κυριαρχεί ένα κλίμα αδιαφορίας και άρνησης που καλλιεργεί την ιδιώτευση, την εσωστρέφεια και τη μοναξιά.

Μπορούμε να ισχυριστούμε ότι στο σημερινό κόσμο ή μοναξιά δεν είναι η έλλειψη σχέσεων ούτε η έλλειψη επικοινωνίας, αλλά το χαρακτηριστικό πλαίσιο μέσα στο οποίο πραγματοποιείται η επικοινωνία.

Μοναξιά λοιπόν και επικοινωνία δεν είναι δύο αντίθετοι πόλοι αλλά δύο καταστάσεις που η μία μπορεί να εμπεριέχει την άλλη. Το θέμα είναι με ποιο τρόπο.

Πιστεύουμε ότι ο χώρος του πολιτισμού δίνει τη δυνατότητα ανάπτυξης τέτοιου ακριβώς περιβάλλοντος επικοινωνίας, να ωθεί δηλαδή σε πρωτότυπα εγχειρήματα και σε νέες μορφές δράσης ώστε να αναδεικνύονται συλλογικότητες βασισμένες σε καινούργια συστήματα κινήτρων και κυρίως στην ανάγκη να διατηρείται η ατομικότητα ως συστατικό και ιδιαίτερο στοιχείο της ποιότητας που θα πλουτίζει το σύνολο.

Η ανάγκη του πολίτη για κατάρτιση - επιμόρφωση, ψυχαγωγία - διασκέδαση, έκφραση και δημιουργία, αποτελεί σημαντικό δεδομένο που σίγουρα περικλείει τη δυναμική μιας ενεργούς συμμετοχής και καθορίζει τον εθελοντικό τομέα ως ψυχή της πολιτιστικής διαδικασίας.

Αν λοιπόν ο εθελοντικός τομέας δεν καταστεί συνεργός και συμμετοχός στο πολιτικό γίνεσθαι της τοπικής κοινωνίας και δεν αποτελέσει βασική παραγωγική συνιστώσα, οποιοδήποτε πρόγραμμα πολιτιστικής ανάπτυξης θα είναι στεγνό και αφυδατωμένο.

Απαιτείται όμως και κάτι ακόμα, που θα λειτουργεί συμπληρωματικά στο προηγούμενο. Βιώνουμε τις περισσότερες φορές καταστάσεις οξυμένων αντιθέσεων, αγρίων φανατισμών, ανούσιων συγκρούσεων, άγονων διασπάσεων και τελικά φαινομένων διαλυτικών και αδιέξοδων.

Ο πολιτισμός όμως είναι ένας χώρος που μπορεί να εξασφαλίσει τους όρους της μέγιστης συμφωνίας και συναίνεσης μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών.

Και αυτό γιατί είναι ένα πεδίο που συνυπάρχουν μεν διαφορετικές απόψεις και πρακτικές, αλλά ταυτόχρονα προσφέρονται όλες οι δυνατότητες (όταν υφίστανται οι στοιχειώδεις αρχές και πλαίσια), έτσι ώστε οι απόψεις αυτές να αναπτύσσονται ελεύθερα, να εμπλουτίζονται και να συνθέτονται μεταξύ τους.

Τέλος δίνεται το πλαίσιο να επιλέγονται εκείνες οι απόψεις και πρακτικές που θα αναδεικνύουν τις καταλληλότερες λύσεις σε σχέση με το χρόνο που διατίθεται και με βάση τις συγκεκριμένες κάθε φορά δυνατότητες και ανάγκες.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

1. Λεξικό Διοίκησης Επιχειρήσεων. Εγκυκλοπαιδικά Λεξικά «ΠΑΜΙΣΟΣ». Συλλογή διευθυνόμενη υπό Χρήστο Τότση.
2. Πολιτιστική Ανάπτυξη υπό Ελένη Φεσσά - Εμμανουήλ.
3. Πολιτισμός και τοπική δημιουργία (η αφανής πλευρά μιας προφανούς σχέσης). Συνεντεύξεις από καλλιτεχνικούς διευθυντές και στελεχών του πολιτισμού στην Τ.Α.

Από τους: Γιάννη Ιωαννίδη, Στέλεχος Πολιτισμού Τ.Α.

Πολυχρ. Πολυχρονόπουλο, Διευθυντής Καλών Τεχνών στο Υπ.
Πολιτισμού.

Γιώργο Κλάδο, Πρόεδρος Τοπικών Ενώσεων Δήμων και
Κοινοτήτων.

Νίκο Αρμάο: Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας.

4. Η δημιουργία των οργανογραμμάτων έγινε από έντυπο υλικό το οποίο μας έδωσε ο κύριος Πολυδορόπουλος.

